

Euroopan unionin virallinen lehti

C 55

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta

7. maaliskuuta 2009

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

Tuomioistuin

2009/C 55/01

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 44, 21.2.2009 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Tuomioistuin

2009/C 55/02

Asia C-140/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.1.2009 (Bundesverwaltungsgerichtin — (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hecht-Pharma GmbH v. Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg (Direktiivi 2001/83/EY — 1 artiklan 2 kohta ja 2 artiklan 2 kohta — Vaikutuksensa perusteella lääkkeenä pidettävän tuotteen käsite — Tuote, jonka vaikutukseen perustuvaa lääkeominaisuutta ei ole todettu — Vaikuttavan aineen annostuksen huomioon ottaminen) 2

2009/C 55/03

Asia C-383/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.1.2009 (Bayerischer Verwaltungsgerichtshofin — (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — M-K Europa GmbH & Co. KG v. Stadt Regensburg (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 258/97 — 1 artiklan 1-3 kohta — Uuselin-
tarvikkeet ja elintarvikkeiden uudet ainesosat) 3

2009/C 55/04

Asia C-495/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.1.2009 (Oberster Patent- und Markensenatin — Itävalta esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Silberquelle GmbH v. Maselli Strickmode GmbH (Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 10 ja 12 artikla — Tavaramerkin meneti-
ttäminen — Tavaramerkin ”tosiasiallisen käytön” käsite — Tavaramerkin kiinnittäminen mainosesineisiin — Mainosesineiden ilmainen jakelu tavaramerkin haltijan tuotteiden ostajille) 3

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2009/C 55/05	Asia C-502/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.1.2009 (Naczelny Sąd Administracyjny — (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — K-1 sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (Arvonlisävero — Verovelvollisen ilmoituksessa olevat sääntöjenvastaisuudet — Lisävero)	4
2009/C 55/06	Asia C-539/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 15.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/22/EY — 26 artiklan 3 kohta — Eurooppalainen hätänumero — Soittajan sijainnin paikantaminen — Mahdollisuuden antaminen hätätapauksia käsitteleville viranomaisille — Direktiivin määrääjässä tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	4
2009/C 55/07	Asia C-259/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 79/409/ETY — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Elinympäristöjen säilyttäminen ja ylläpitäminen — Erityissuojelualueiden osoittaminen — Metsästyksen ja pyydystyksen kieltö — Direktiivin virheellinen täytäntöönpano)	5
2009/C 55/08	Asia C-421/08 P: Valitus, jonka Calebus SA on tehnyt 24.9.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-366/06, Calebus SA v. Euroopan yhteisöjen komissio, jota Espanjan kuningaskunta tukee, 14.7.2008 antamasta määräyksestä	5
2009/C 55/09	Asia C-506/08 P: Valitus, jonka Ruotsin kuningaskunta on tehnyt 14.11.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-403/05, MyTravel Group plc v. Euroopan yhteisöjen komissio, 9.9.2008 antamasta tuomiosta	6
2009/C 55/10	Asia C-520/08 P: Valitus, jonka HUP Usługi Polska sp. z o.o. (aiemmin HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) on tehnyt 27.11.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (aiemmin HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Manpower, Inc., 24.9.2008 antamasta tuomiosta	7
2009/C 55/11	Asia C-525/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.12.2008 — Sylvia Bienek v. Condor Flugdienst GmbH	8
2009/C 55/12	Asia C-538/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 4.12.2008 — X Holding BV v. Staatssecretaris van Financiën	8
2009/C 55/13	Asia C-541/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 4.12.2008 — Fokus Invest AG v. Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)	8
2009/C 55/14	Asia C-549/08: Kanne 10.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti	9
2009/C 55/15	Asia C-551/08: Kanne 11.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta	9
2009/C 55/16	Asia C-552/08 P: Valitus, jonka Agrar-Invest-Tatschl GmbH on tehnyt 12.12.2008 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 8.10.2008 antamasta tuomiosta	10
2009/C 55/17	Asia C-558/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 17.12.2008 — Portakabin Limited ja Portakabin BV v. Primakabin BV	10
2009/C 55/18	Asia C-560/08: Kanne 17.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2009/C 55/19	Asia C-565/08: Kanne 19.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	12
2009/C 55/20	Asia C-570/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Anotato Dikastirio Kyprou (Kypros) on esittänyt 22.12.2008 — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias v. Anatheoritiki Archi Prosforon	13
2009/C 55/21	Asia C-571/08: Kanne 22.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	13
2009/C 55/22	Asia C-572/08: Kanne 22.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	14
2009/C 55/23	Asia C-573/08: Kanne 22.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	14
2009/C 55/24	Asia C-576/08 P: Valitus, jonka People's Mojahedin Organization of Iran on tehnyt 23.12.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran v. Euroopan unionin neuvosto, 23.10.2008 antamasta tuomiosta	15
2009/C 55/25	Asia C-577/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Antwerpen, Hasseltin osasto (Belgia) on esittänyt 29.12.2008 — Rijkdienst voor pensioenen v. E. Brouwer	16
2009/C 55/26	Asia C-578/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 29.12.2008 — Rhimou Chakroun v. Minister van Buitenlandse Zaken	16
2009/C 55/27	Asia C-579/08 P: Valitus, jonka Messer Group GmbH on tehnyt 24.12.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-305/06, Air Products and Chemicals, Inc. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 15.10.2008 antamasta tuomiosta	17
2009/C 55/28	Asia C-581/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka VAT and Duties Tribunal, Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 29.12.2008 — EMI Group Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	17
2009/C 55/29	Asia C-584/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Liège (Belgia) on esittänyt 29.12.2008 — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV ja Juventus Football Club SPA v. Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd ja Global Entertainment Ltd (Unibet)	18
2009/C 55/30	Asia C-586/08: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) on esittänyt 29.12.2008 — Angelo Rubino v. Ministero dell'Università e della Ricerca	19
2009/C 55/31	Asia C-2/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 6.1.2009 — Peter Dimitrov Kalinchev v. Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv	19
2009/C 55/32	Asia C-5/09: Kanne 8.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta	19
2009/C 55/33	Asia C-10/09: Kanne 9.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta	20
2009/C 55/34	Asia C-11/09: Kanne 9.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta	20

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2009/C 55/35	Asia C-12/09: Kanne 9.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	21
2009/C 55/36	Asia C-13/09: Kanne 9.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	21
2009/C 55/37	Asia C-240/08: Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 4.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	21
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin		
2009/C 55/38	Asia T-162/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 14.1.2009 — Kronoply v. komissio (Valtiontuet — Alueelliset tuet suurille investointihankkeille — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Perustelut — Tuen kannustava vaikutus — Tuen välttämättömyys)	22
2009/C 55/39	Asia T-399/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21.1.2009 — GiroPAY v. SMHV (GIROPAY) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin GIROPAY rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	22
2009/C 55/40	Asia T-296/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21.1.2009 — Korsch v. SMHV (PharmaCheck) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin PharmaCheck rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Tavarointa koskevan luettelon rajoittaminen)	23
2009/C 55/41	Asia T-307/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21.1.2009 — Hansgrohe v. SMHV (AIRSHOWER) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin AIRSHOWER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	23
2009/C 55/42	Asia T-316/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22.1.2009 — Commercy v. SMHV — easyGroup IP Licensing (easyHotel) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki easyHotel — Aikaisempi kansallinen sanamerkki EASYHOTEL — Suhteellinen hylkäysperuste — Tavarat ja palvelut eivät ole samankaltaisia — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohta — Maksuton oikeudenkäynti — Kaupallisen yhtiön konkurssipesän pesänhoitajan tekemä hakemus — Työjärjestyksen 94 artiklan 2 kohta)	23
2009/C 55/43	Asia T-352/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 14.1.2009 — Komissio v. Rednap (Välityslauseke — Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevia toimien osalta tehdyn neljännen puiteohjelman yhteydessä tehdyt sopimukset — Rise ja Healthline -hankkeet — Tietyt ilmoitetut menot eivät ole sopimusmääräysten mukaisia — Maksettujen ennakkojen tietyn osan palauttaminen — Menettely vastaajan poissa ollessa)	24
2009/C 55/44	Asia T-424/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.1.2009 — Pioneer Hi-Bred International v. SMHV (OPTIMUM) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin OPTIMUM rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asiasisällön tutkiminen viran puolesta — Asetuksen N:o 40/94 73 artikla ja 74 artiklan 1 kohta)	24
2009/C 55/45	Asia T-372/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19.12.2008 — Bomba Energia Getränkevertriebs v. SMHV — Eckes-Granini (Bomba) (Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	25

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2009/C 55/46	Asia T-137/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.12.2008 — Portela v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — EY-merkinnällä varustettujen viallisten digitaalisten kuumemittarien kaupan pitäminen — Komission passiivisuus — Syy-yhteys — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain oikeudellisesti selvästi perusteeton)	25
2009/C 55/47	Asia T-209/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16.12.2008 — Gaedertz v. SMHV — Living Byte Software (GlobalRemote) (Yhteisön tavaramerkki — Mitätöintikanne — Mitätöintikanteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	26
2009/C 55/48	Asia T-223/07 P: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 18.12.2008 — Thierry v. komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2004 ylennyskierron — Todistajan kuulemista koskevan pyynnön hylkääminen — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)	26
2009/C 55/49	Asia T-285/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16.12.2008 — Italia v. parlamentti ja komissio (Oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvä seikka — Oikeudenkäyntiväite — Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten osittainen puuttuminen — Parlamentti ei voi olla vastuussa riidanalaisesta toimesta)	26
2009/C 55/50	Asia T-117/08: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16.12.2008 — Italia v. ETSK ja komissio (Oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvä seikka — Oikeudenkäyntiväite — Kanteen osittainen tutkimatta jättäminen — Komission ei voida katsoa olevan vastuussa toimista)	27
2009/C 55/51	Asia T-468/08 R: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 23.12.2008 — AES-Tisza v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Valtiontuet — Komission päätös, jolla Unkarin tasavallan tietyille sähköntuottajille sähkönhankintasopimuksina myöntämät tuet todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomiksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyden puuttuminen — Intressivertailu)	27
2009/C 55/52	Asia T-535/08: Kanne 8.12.2008 — Tuzzi fashion v. SMHV — El Corte Inglés (Emidio Tucci)	28
2009/C 55/53	Asia T-536/08: Kanne 9.12.2008 — Huvis v. neuvosto	28
2009/C 55/54	Asia T-537/08: Kanne 9.12.2008 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber ym. v. neuvosto	29
2009/C 55/55	Asia T-538/08: Kanne 9.12.2008 — REWE-Zentral v. SMHV	29
2009/C 55/56	Asia T-543/08: Kanne 15.12.2008 — RWE ja RWE Dea v. komissio	30
2009/C 55/57	Asia T-544/08: Kanne 15.12.2008 — Hansen & Rosenthal ja H & R Wax Company v. komissio	31
2009/C 55/58	Asia T-547/08: Kanne 12.12.2008 — X-Technology Swiss v. SMHV (sukan kuvaus)	31
2009/C 55/59	Asia T-550/08: Kanne 15.12.2008 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen v. komissio	32
2009/C 55/60	Asia T-551/08: Kanne 15.12.2008 — H & R ChemPharm v. komissio	32
2009/C 55/61	Asia T-552/08: Kanne 17.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Domótica	33
2009/C 55/62	Asia T-554/08: Kanne 8.12.2008 — Evropaiki Dynamiki v. komissio	34

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2009/C 55/63	Asia T-555/08: Kanne 16.12.2008 — iPublish Ganske Interactive Publishing v. SMHV (Navigointilaitetta esittävä merkki)	35
2009/C 55/64	Asia T-556/08: Kanne 17.12.2008 — Slovenská pošta v. komissio	35
2009/C 55/65	Asia T-557/08: Kanne 18.12.2008 — mPAY24 v. SMHV — Ultra (MPAY)	35
2009/C 55/66	Asia T-560/08 P: Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 19.12.2008 virkamies- tuomioistuimen asiassa F-74/07, Meierhofer v. komissio, 14.10.2008 antamasta tuomiosta	36
2009/C 55/67	Asia T-561/08: Kanne 15.12.2008 — Bactria ja Gutknecht v. komissio	37
2009/C 55/68	Asia T-565/08: Kanne 17.12.2008 — Corsica Ferries France v. komissio	38
2009/C 55/69	Asia T-566/08: Kanne 17.12.2008 — Total Raffinage Marketing v. komissio	38
2009/C 55/70	Asia T-567/08 P: Valitus, jonka Bart Nijs on tehnyt 19.12.2008 virkamiestuomioistuimen asiassa F-49/06, Nijs v. tilintarkastustuomioistuin, 9.10.2008 antamasta tuomiosta	39
2009/C 55/71	Asia T-568/08: Kanne 17.12.2008 — M6 v. komissio	40
2009/C 55/72	Asia T-569/08: Kanne 22.12.2008 — Visonic v. SMHV — Sedea Electronique (VISIONIC)	40
2009/C 55/73	Asia T-570/08: Kanne 22.12.2008 — Deutsche Post v. komissio	41
2009/C 55/74	Asia T-571/08: Kanne 22.12.2008 — Saksa v. komissio	41
2009/C 55/75	Asia T-573/08: Kanne 17.12.2008 — TF1 v. komissio	42
2009/C 55/76	Asia T-575/08: Kanne 22.12.2008 — 4care v. SMHV — Laboratorios Diafarm (Acumed)	43
2009/C 55/77	Asia T-576/08: Kanne 23.12.2008 — Saksa v. komissio	43
2009/C 55/78	Asia T-578/08: Kanne 23.12.2008 — DVB Project v. SMHV — Eurotel (DVB)	44
2009/C 55/79	Asia T-584/08: Kanne 30.12.2008 — Cantiere Navale De Poli v. komissio	44
2009/C 55/80	Asia T-586/08: Kanne 24.12.2008 — Kerma v. SMHV	45
2009/C 55/81	Asia T-3/09: Kanne 2.1.2009 — Italia v. komissio	45
2009/C 55/82	Asia T-4/09: Kanne 5.1.2009 — UniCredit SpA v. SMHV	46
2009/C 55/83	Asia T-9/09 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 15.1.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-133/06, Luigi Marcuccio v. komissio, 4.11.2008 antamasta määräyksestä	46

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2009/C 55/84	Asia T-10/09: Kanne 14.1.2009 — Formula One Licensing v. SMHV — Racing — Live (F1 — Live)	47
2009/C 55/85	Asia T-11/09: Kanne 14.1.2009 — Özdemir v. SMHV — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)	47
2009/C 55/86	Asia T-16/09 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 19.1.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-87/07, Luigi Marcuccio v. komissio, 4.11.2008 antamasta määräyksestä	48
2009/C 55/87	Asia T-20/09 P: Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 16.1.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-41/06, Luigi Marcuccio v. komissio, 4.11.2008 antamasta määräyksestä	49
2009/C 55/88	Asia T-23/09: Kanne 21.1.2009 — CNOP ja CCG v. komissio	49
2009/C 55/89	Asia T-24/09: Kanne 21.1.2009 — Biocaps v. komissio	50
2009/C 55/90	Asia T-132/98: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.12.2008 — Groupe Perry ja Isibiris v. komissio	50
2009/C 55/91	Asia T-98/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 18.12.2008 — Fédération nationale du Crédit agricole v. komissio	50
Euroopan unionin virkamiestuomioistuin		
2009/C 55/92	Asia F-35/07: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 27.11.2008 — Klug v. EMEA (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikaisen palvelussuhteen uudistamatta jättäminen — Epäedullinen arviointikertomus — Työpaikkakiusaaminen)	51
2009/C 55/93	Asia F-32/08: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 20.1.2009 — Klein v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Työkyvyttömyyseläke — Kuolema — Huollettavana olevan lapsen käsite — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 2 artikla — Kuolemantapauksen yhteydessä maksettava korvaus — Kuolemantapauksen yhteydessä maksettava kertakorvaus — Lapseneläke)	51
2009/C 55/94	Asia F-100/08: Kanne 17.12.2008 — Petrilli v. komissio	52
2009/C 55/95	Asia F-102/08: Kanne 15.12.2008 — Marcuccio v. komissio	52
2009/C 55/96	Asia F-1/09: Kanne 9.1.2009 — Putterie-de-Beukelaer v. komissio	53
2009/C 55/97	Asia F-2/09: Kanne 19.1.2009 — Menghi v. ENISA	53
2009/C 55/98	Asia F-3/09: Kanne 16.1.2009 — Rifoldi v. komissio	53
2009/C 55/99	Asia F-21/08: Virkamiestuomioistuimen määräys 18.12.2008 — Gippini Fournier v. komissio	54

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

TUOMIOISTUIN

(2009/C 55/01)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 44, 21.2.2009

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 32, 7.2.2009

EUVL C 19, 24.1.2009

EUVL C 6, 10.1.2009

EUVL C 327, 20.12.2008

EUVL C 313, 6.12.2008

EUVL C 301, 22.11.2008

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.1.2009 (Bundesverwaltungsgerichtin — (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hecht-Pharma GmbH v. Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

(Asia C-140/07) ⁽¹⁾

(Direktiivi 2001/83/EY — 1 artiklan 2 kohta ja 2 artiklan 2 kohta — Vaikutuksensa perusteella lääkkeenä pidettävän tuotteen käsite — Tuote, jonka vaikutukseen perustuva lääkeominaisuutta ei ole todettu — Vaikuttavan aineen annostuksen huomioon ottaminen)

(2009/C 55/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hecht-Pharma GmbH

Vastaaja: Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

Muu osapuoli: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht — Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston

direktiivin 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67), sellaisena kuin se on muutettuna ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta 31.3.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/27/EY (EUVL L 136, s. 34), 1 artiklan 2 kohdan ja 2 artiklan 2 kohdan tulkinta — Sellaisen valmisteen luokittelu lääkkeeksi, joka sisältää ainesosan, joka voi tavannoimaista käyttöä suuremmalla annostuksella aiheuttaa elintoimintojen muutoksia — Direktiivin 2001/83/EY sovellettavuus valmisteeseen, joka mahdollisesti on luokiteltava lääkkeeksi mutta jonka lääkeominaisuutta ei ole todettu — Lääkkeen käsite

Tuomiolauselmä

- 1) Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 31.3.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/27/EY, 2 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei direktiiviä 2001/83, sellaisena kuin se on direktiivillä 2004/27 muutettuna, sovelleta tuotteeseen, jonka mahdollista lääkeominaisuutta sen vaikutuksen perusteella ei ole tieteellisesti todettu.
- 2) Direktiivin 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/27, 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että kriteerit, jotka koskevat tuotteen käyttötapoja, sen levityksen laajuutta, tietoa, joka kuluttajilla on kyseistä tuotteesta, ja vaaroja, joita sen käytöllä voi olla, ovat edelleen merkityksellisiä ratkaisussa sitä, kuuluuko tuote lääkkeen määritelmän alaan vaikutuksensa perusteella.
- 3) Direktiivin 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/27, 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että lukuun ottamatta aineita tai aineiden yhdistelmiä, jotka on tarkoitettu sairauden syyn selvittämiseen, tuotetta ei voida pitää tässä säännöksessä tarkoitettuna lääkkeenä silloin, kun sen koostumus ja sen vaikuttavan aineen annostus huomioon ottaen tuotetta ohjeen mukaisesti käytettäessä sillä ei voida merkittävästi vaikuttaa ihmisten elintoimintojen palauttamiseen, korjaamiseen tai muuttamiseen sen farmakologisen, immunologisen tai metabolisen vaikutuksen avulla.

⁽¹⁾ EUVL C 117, 26.5.2007.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.1.2009 (Bayerischer Verwaltungsgerichtshofin — (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — M-K Europa GmbH & Co. KG v. Stadt Regensburg

(Asia C-383/07) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 258/97 — 1 artiklan 1-3 kohta — Uuselintarvikkeet ja elintarvikkeiden uudet ainesosat)

(2009/C 55/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: M-K Europa GmbH & Co. KG

Vastaaja: Stadt Regensburg

Muu osapuoli: Landesanstalt für Ernährung und Lebensmittelsicherheit Bayern

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27.1.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 (EYVL L 43, s. 1) 1 artiklan 2 kohdan d ja e alakohdan sekä 3 kohdan tulkinta — Maantieteellisesti suppealla alueella yhteisössä (San Marino) juuri ennen asetuksen voimaantuloa markkinoille saatetun elintarvikkeen uutuus silloin, kun elintarvike on valmistettu ainesosista, joiden tavantomainen käyttö ihmisravintona on kiistetty tai se voidaan osoittaa vain kolmannen maan (Japani) osalta — Velvollisuus saattaa elintarvike tarkastettavaksi

Tuomiolauselma

- 1) Elintarvikkeen tuonti San Marinoon ennen uusielintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27.1.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 voimaantuloa ei ole merkityksellinen seikka sen arvioimiseksi, täyttääkö tuote edellytyksen, joka koskee kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua huomattavaa käyttöä ihmisravintona yhteisössä.
- 2) Sitä seikkaa, että elintarvikkeen kaikki ainesosat erikseen tarkasteltuna täyttävät asetuksen N:o 258/97 1 artiklan 2 kohdassa säädetyn edellytyksen tai ovat vaarattomia, ei voida pitää riittävänä perusteena sille, että tätä asetusta jätetään soveltamatta jalostettuun elintarvikkeeseen. Sen ratkaisemiseksi, onko tämä luokiteltava asetuksessa N:o 258/97 tarkoitettu uusielintarvikkeeksi, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tehtävä päätös tapauskohtaisesti ja otettava huomioon kaikki elintarvikkeen ominaisuudet sekä tuotantomenetelmä.

3) Se, että kaikki asetuksen N:o 258/97 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen elintarvikkeiden koostumuksessa esiintyvät levät täyttävät edellytyksen, joka koskee tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua huomattavaa käyttöä ihmisravintona yhteisössä, ei riitä siihen, että asetusta ei sovelleta kyseiseen tuotteeseen.

4) Yksinomaan Euroopan ulkopuolella saatu kokemus elintarvikkeen vaarattomuudesta ei riitä siihen, että voitaisiin todeta, että tämä kuuluu asetuksen N:o 258/97 1 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin elintarvikkeisiin, "joiden edeltäjät ovat olleet turvalisia käyttää".

5) Elinkeinonharjoittajan velvollisuutena ei ole aloittaa asetuksen N:o 258/97 13 artiklassa vahvistettua menettelyä.

⁽¹⁾ EUVL C 283, 24.11.2007.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.1.2009 (Oberster Patent- und Markensenatin — Itävalta esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Silberquelle GmbH v. Maselli Strickmode GmbH

(Asia C-495/07) ⁽¹⁾

(Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 10 ja 12 artikla — Tavaramerkin menettäminen — Tavaramerkin "tosiasiallisen käytön" käsite — Tavaramerkin kiinnittäminen mainos-esineisiin — Mainosesineiden ilmainen jakelu tavaramerkin haltijan tuotteiden ostajille)

(2009/C 55/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Patent- und Markensenat

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Silberquelle GmbH

Vastaaja: Maselli Strickmode GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberster Patent- und Markensenat — Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 10 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan tulkinta — Tavaramerkin haltijan oikeuksien menettäminen — Tavaramerkin tosiasiallisen käytön käsite — Tavarat (alkoholitomat juomat), joita annetaan kaupanpäällisiksi muiden tavaroiden (tekstiilit) myynnin yhteydessä

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 10 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun tavaramerkin haltija kiinnittää tavaramerkin esineisiin, joita se antaa ilmaiseksi tuotteidensa ostajille, se ei käytä tavaramerkkiään tosiasiallisesti sitä luokkaa varten, johon mainitut esineet kuuluvat.

(¹) EUVL C 22, 26.1.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.1.2009 (Naczelny Sąd Administracyjny — (Puola) esittäjä ennakkoratkaisupyyntö) — K-1 sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Asia C-502/07) (¹)

(Arvonlisävero — Verovelvollisen ilmoituksessa olevat sääntöjenvastaisuudet — Lisävero)

(2009/C 55/05)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Kantaja: K-1 sp. z o.o.

Vastaaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11.4.1967 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 67/227/ETY (EYVL 71, s. 1301) 2 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 artiklan, 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 10 artiklan 2 kohdan, 27 artiklan 1 kohdan ja 33 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään veronkorotuksesta sen tapauksen varalta, että verovelvollisen arvonlisäveroa koskevassa ilmoituksessa todetaan sääntöjenvastaisuuksia

Tuomiolauselma

1) Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä, sellaisena kuin se on määritellyn jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaista-

misesta 11.4.1967 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 67/227/ETY 2 artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa ja jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 26.4.2004 annetulla neuvoston direktiivillä 2004/66/EY, 2 artiklassa sekä 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa, ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio säätää lainsäädännössään tavaroista ja palveluista kannettavasta verosta 11.3.2004 annetun lain (ustawa o podatku od towarów i usług) 109 §:n 5 ja 6 momentissa tarkoitettua veronkorotuksen kaltaisesta hallinnollisesta seuraamuksesta, joka voidaan määrätä arvonlisäverovelvollisille.

2) Tavaroista ja palveluista kannettavasta verosta 11.3.2004 annetun lain 109 §:n 5 ja 6 momentissa olevien kaltaisia säännöksiä ei voida pitää kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina poikkeavina erityistoimenpiteinä tietyntyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi.

3) Kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna, 33 artikla ei ole esteenä tavaroista ja palveluista kannettavasta verosta 11.3.2004 annetun lain 109 §:n 5 ja 6 momentissa olevien kaltaisten säännösten voimassa pitämiseksi.

(¹) EUVL C 22, 26.1.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 15.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-539/07) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/22/EY — 26 artiklan 3 kohta — Eurooppalainen hätänumero — Soittajan sijainnin paikantaminen — Mahdollisuuden antaminen hätätapauksia käsitteleville viranomaisille — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntönnäpon laiminlyönti)

(2009/C 55/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: asianajajat E. Montaguti ja A. Nijenhuis)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamiehet: asianajaja I. M. Braguglia ja avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) 26 artiklan 3 kohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä ei ole annettu määräajassa

Tuomiolauselma

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 26 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole kaikkien eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitetujen puhelujen osalta antanut viranomaisille, joiden puoleen on käännytty hätätapauksessa, mahdollisuutta paikantaa soittajan sijainti, kun se on teknisesti mahdollista.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 37, 9.2.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-259/08) (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 79/409/ETY — Luonnonvaraisten lintujen suojeleminen — Elinympäristöjen säilyttäminen ja ylläpitäminen — Erityissuojelualueiden osoittaminen — Metsästyksen ja pyydystyksen kieltäminen — Direktiivin virheellinen täytäntöönpano)

(2009/C 55/07)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Patakia ja D. Recchia),

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamies: E. Skandalou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Luonnonvaraisten lintujen suojeleminen 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1) 3 artiklan 1 kohtaa ei ole pantu täytäntöön — Mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan ja 8 artiklan 1 kohdan virheellinen täytäntöönpano

Tuomiolauselma

1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelesta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 3 artiklan 1 ja 2 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kyseisistä säännöksistä seuraavien velvoitteiden täydellisen ja/tai asianmukaisen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä.

2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 209, 15.8.2008.

Valitus, jonka Calebus SA on tehnyt 24.9.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-366/06, Calebus SA v. Euroopan yhteisöjen komissio, jota Espanjan kuningaskunta tukee, 14.7.2008 antamasta määräyksestä

(Asia C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Calebus SA (edustaja: abogado R. Bocanegra Sierra)

Muut osapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio ja Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 14.7.2008 antamasta määräyksestä, jolla Calebus SA:n asiassa T-366/06 nostama kanne jätettiin tutkimatta, on tehty valitus, otettava valitus tutkittavaksi ja lainmukaisten muodollisuuksien jälkeen hyväksyttävä tämä valitus, kumottava valituksenalainen määräys sekä todettava, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät, ja hyväksyttävä siinä esitetyt vaatimukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen kohteena on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 14.7.2008 antama määräys, jossa jätettiin tutkimatta Calebus SA:n asiassa T-366/06 nostama kanne, jonka kohteena oli luettelosta Välimeren vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista 19.7.2006 tehty päätös 2006/613/EY (¹), siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä sisällytettiin "Las Cuedas" -niminen alue mainittuun luetteloon kuuluvaan SCI:hin "ES6110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla".

Valituksen mukaan valituksenalaisessa määräyksessä on oikeudellinen virhe, koska siinä todetaan, että kanne jätetään tutkimatta siitä syystä, että kansajana olevalla yhtiöllä ei ole välitöntä intressiä vaatia kumoamista. Toisin kuin määräyksessä todetaan, päätöksessä 2006/613 velvoitetaan jäsenvaltiot säätämään kaikissa tilanteissa sellaisenaan ja automaattisesti yhteisön tärkeinä pitämille alueille (SCI) — joihin ”Las Cuerdas” -niminen alue kuuluu — suojelujärjestelmästä, jolla rajoitetaan väistämättä näiden alueiden käyttöä ja alennetaan näin niiden tuottavuutta ja myyntiarvoa. Jäsenvaltioilla on harkintavaltaa näiden toimenpiteiden konkreettisen sisällön osalta, mutta ne eivät voi päättää näiden toimenpiteiden toteuttamisesta tai toteuttamatta jättämisestä tällaisilla alueilla, ja näin tämän harkintavallan olemassaolo ei estä päätöksen välitöntä oikeusvaikutusta kantajana olevan yhtiön oikeusasemaan.

(¹) EYVL L 259, s. 1.

Valitus, jonka Ruotsin kuningaskunta on tehnyt 14.11.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-403/05, MyTravel Group plc v. Euroopan yhteisöjen komissio, 9.9.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: K. Petkovska, A. Falk ja S. Johannesson)

Muut osapuolet: MyTravel Group plc, Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-403/05 9.9.2008 antaman tuomion (¹) tuomiolauselman 2 kohta on kumottava
- komission 5.9.2005 tekemä päätös (D(2005) 8461) on kumottava MyTravel plc:n ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämien vaatimusten mukaisesti niiltä osin kuin kyse on kieltäytymisestä antaa oikeutta tutustua komission raporttiin ja muihin valmisteluasiakirjoihin
- komission 12.10.2005 tekemä päätös (D(2005) 9763) on kumottava MyTravel plc:n ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämien vaatimusten mukaisesti niiltä osin kuin kyse on kieltäytymisestä antaa oikeutta tutustua komission muihin sisäisiin asiakirjoihin

- komissio on velvoitettava korvaamaan Ruotsin kuningaskunnalle yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Periaate, joka koskee avoimuutta ja oikeutta tutustua toimielinten asiakirjoihin, on ensiarvoinen toimielinten *kaiken* toiminnan osalta ja näin ollen myös toimielimessä käytävän hallinnollisen menettelyn osalta. Avoimuutta koskevan asetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaan kyseistä asetusta sovelletaan kaikkiin toimielimen hallussa oleviin asiakirjoihin, toisin sanoen toimielimen laatimiin tai sen vastaanottamiin ja sen hallussa oleviin asiakirjoihin kaikilla Euroopan unionin toiminnan aloilla. Ne perustelut, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esittänyt asian keskeisistä seikoista, merkitsevät kuitenkin sitä, että hallinnollisiin menettelyihin liittyvien sisäisten asiakirjojen osalta olisi sovellettava luottamuksellisuutta koskevaa yleistä vaatimusta. Tämä ei ole yhteensopivaa mahdollisimman suurta avoimuutta koskevan periaatteen kanssa.
2. Kantajan mukaan ne perustelut, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esittänyt ensimmäisen päätöksen — joka koskee kyseistä raporttia ja siihen liittyviä asiakirjoja — osalta merkitsee sitä, ettei komission tarvinnut tutkia asiakirjojen mahdollista luovuttamista kunkin yksittäisen asiakirjan sisällön osalta eikä arvioida raportin ja muiden asiakirjojen arkaluonteisuutta, vaan päinvastoin sitä, että oli oikein kieltäytyä luovuttamasta kyseisiä asiakirjoja sillä perusteella, etteivät virkamiehet muuten voisi ilmaista mielipiteitään vapaasti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yleiset perustelut, jotka koskevat asiakirjojen laatijoiden mielipiteenvapauden suojaamista, johtavat siihen, ettei ole mahdollista ratkaista, milloin sisäisiä asiakirjoja voitaisiin luovuttaa ylipäätään.
3. Kantaja katsoo, että myös toisen päätöksen — joka koskee muita asiaan liittyviä asiakirjoja — osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää ottamatta huomioon perustavanlaatuisen velvollisuuden, joka koskee sen tutkimista, onko kunkin yksittäisen asiakirjan sisältö niin arkaluonteinen, että kyseisen asiakirjan luovuttaminen vakavasti vaarantaisi päätöksentekomenettelyn. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yleiset perustelut perustuvat ensisijaisesti siihen, että komission virkamiehet eivät voisi kommunikoida vapaasti, jos sellaista tietoa, joka ei sisälly lopulliseen päätökseen, julkistettaisiin. Tällaiset perustelut johtavat siihen, ettei ole tarpeen tutkia, onko kyseisten asiakirjojen sisältö niin arkaluonteista, että asiakirjojen luovuttaminen vaarantaisi päätöksentekomenettelyn.
4. Kantaja kyseenalaistaa sen, voidaanko kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kertomusta ja kilpailun pääosaston neuvoa-antavalle komitealle toimittamaa muistiotodella pitää sisäiseen käyttöön laadittuina asiakirjoina, joita näin ollen voidaan pitää luottamuksellisina sisäisen päätöksentekomenettelyn suojaa koskevien säännösten perusteella.

5. Kantajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut, jotka koskevat oikeudellisen yksikön mielipiteitä, ovat ristiriidassa asiassa Turco annetun tuomion kanssa. Vaikka käsiteltävänä oleva asia ei koskekaan lainsäädäntöä, myös tässä tapauksessa on tutkittava mielipiteiden sisältöä. Se seikka, että aikaisemman päätöksen lainmukaisuus saatettaisiin kyseenalaistaa, ei itsessään ole syy olla luovuttamatta asiakirjaa, pikemminkin päinvastoin. Tietojen puuttuminen voi itsessään antaa aiheen epäillä tietyn päätöksen lainmukaisuutta ja koko päätöksentekomenettelyn legitimitettä. Tällaisten epäilysten vaara voitaisiin välttää, jos komissio ilmoittaisi päätöksessään selvästi ne syyt, minkä vuoksi se päätyi oikeudellisen yksikön kannasta poikkeavaan ratkaisuun. Väite siitä, että oikeudellisesta yksiköstä tulisi tällöin pidättyväisempi ja varovaisempi, on perusteeton, samalla tavalla kuin ensimmäisen oikeusasteen esittämät, muita asiakirjoja koskevat perustelut. Kantaja katsoo lisäksi, että väite siitä, että oikeudellisen yksikön olisi vaikeata puolustaa erilaista kantaa oikeudessa, on esitetty sanakääntein, jotka ovat liian yleisiä sen osoittamiseksi, että kyse olisi kohtuudella ennakoitavasta eikä ainoastaan puhtaasti hypoteettisesta vaarasta.
6. Kantaja ei kiistä sitä, että suuri osa kyseisten asiakirjojen sisällöstä voi olla arkaluonteista ja että sen on pysyttävä luottamuksellisena. Tällaisen päätelmän täytyy oikeuskäytännön mukaan kuitenkin perustua nimenomaiseen ja tapauskohtaiseen tutkimukseen, jossa selvitetään, seuraisiko asiakirjan sisällön paljastamisesta se, että suojattava intressi vakavasti vaarantuisi.
7. Virkamiesten mielipiteenvapauden osalta kantaja tuo esille, että virkamiehen tehtävänä on hoitaa toimeensa liittyvät tehtävät yhteisön toimielimissä palveleviin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaisesti. Se, että yleisöllä on laillinen oikeus arvioida kyseistä toimintaa, ei merkitse sitä, että kyseisellä virkamiehellä olisi hyväksyttävä syy laiminlyödä virkatehtäviensä asianmukainen hoito.
8. Yritysten yhteenliittymään osallistuvalla yrityksellä — aivan kuten Euroopan unionin kansalaisella tai sellaisella yrityksellä, jonka kotipaikka on Euroopan unionissa — on oikeus saada tietoja asiakirjasta siinäkin tapauksessa, että asiakirjan sisältämät tiedot ovat luottamuksellisia sisäisen päätöksentekomenettelyn suojaamiseksi, jos asiakirjan luovuttamista puoltaa kuitenkin ylivoimainen yleinen etu. Kantajan mukaan MyTravelin esittämät näkökohdat osoittavat hyvinkin ilmeisesti tällaisen yleisen edun olemassaoloa eikä niitä voida sivuuttaa — kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt — pelkällä viittauksella kantajan yksityisiin etuihin. Kantajalla ei ole minkäänlaista velvollisuutta vedota mihinkään tällaiseen seikkaan tai näyttää sen olemassaoloa toteen; toimielinten asiana on varmistaa se, onko kyse ylivoimaisesta yleisestä edusta.
9. Kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaisussaan jättänyt noudattamatta yhteisön oikeutta ja soveltanut virheellisesti avoimuutta koskevan asetuksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ja 4 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa.

10. Kyseisissä asiakirjoissa on joka tapauksessa todennäköisesti sellaisia osia, jotka voitaisiin luovuttaa avoimuutta koskevan asetuksen 4 artiklan 6 kohtaan sisältyvien, osittaista luovutusta koskevien säännösten nojalla.

(¹) EUVL C, s. 18.

Valitus, jonka HUP Usługi Polska sp. z o.o. (aiemmin HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) on tehnyt 27.11.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (aiemmin HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Manpower, Inc., 24.9.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (aiemmin HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (edustaja: Rechtsanwalt M. Ciresa)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Manpower, Inc.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiolla rikotaan yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94 51 artiklan 1 kohdan a alakohtaa yhdessä sen 7 artiklan 1 kohdan b alakohtan, 7 artiklan 1 kohdan c alakohtan, 7 artiklan 1 kohdan d alakohtan ja 7 artiklan 1 kohdan g alakohtan kanssa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.12.2008 — Sylvia Bienek v. Condor Flugdienst GmbH

(Asia C-525/08)

(2009/C 55/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sylvia Bienek

Vastaaja: Condor Flugdienst GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko varauksen muutos toiselle lennolle matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluva tilanne?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Sovelletaanko tätä säännöstä myös sellaiseen varausmuutokseen, jota ei ole tehnyt lentoliikenteen harjoittaja vaan yksinomaan matkanjärjestäjä?

⁽¹⁾ EUVL L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 4.12.2008 — X Holding BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-538/08)

(2009/C 55/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X Holding BV

Vastaaja: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko toisen direktiivin⁽¹⁾ 11 artiklan 4 kohtaa ja kuudennen direktiivin⁽²⁾ 17 artiklan 6 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltio, joka on halunnut käyttää näissä artikloissa annettua mahdollisuutta soveltaa ostoihin sisältyvän veron vähennysoikeuden poissulkevia säännöksiä sellaisten kulujen osalta, joita kuvataan ”yksityisten kuljetusmahdollisuuksien tarjoamiseksi”, on täyttänyt edellytyksen, jonka mukaan tällaiset tavarat ja palvelut on mainittava riittävän täsmällisesti?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko kuudennen direktiivin 6 artiklan 2 kohdan ja 17 artiklan 2 ja 6 kohdan mukaan edellä mainitun kaltainen kansallinen säännös sallittu, kun se on annettu ennen direktiivin voimaantuloa ja sen mukaan verovelvollinen, joka hankkimaan tiettyjä tavaroita tai käyttäessään tiettyjä palveluja, joita käytetään osittain liiketoiminnassa ja osittain yksityiskäyttöön, ei voi vähentää maksettua arvonlisäveroa kokonaan vaan ainoastaan siltä osin kuin arvonlisäveron voidaan katsoa liittyvän liiketoimintaan kohdistuvaan käyttöön?

⁽¹⁾ Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (84/5/ETY) 30.12.1983 annettu toinen neuvoston direktiivi 84/5/ETY (EYVL L 8, s. 17).

⁽²⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 4.12.2008 — Fokus Invest AG v. Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Asia C-541/08)

(2009/C 55/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Fokus Invest AG

Vastaaja: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tekemän sopimuksen ⁽¹⁾ liitteessä I olevaa 25 artiklaa tulkittava siten, että kiinteän omaisuuden hankinnan osalta asetettua velvollisuutta yhdenvertaiseen kohteluun oman valtion kansalaisen kanssa sovelletaan yksinomaan luonnollisiin henkilöihin, mutta ei yhtiöihin?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus:

Ovatko ulkomaalaisten toimesta tapahtuvasta kiinteistöjen hankinnasta annetun Wienin lain (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz, jäljempänä WrAuslGEG) säännökset, joiden mukaan WrAuslGEG:n 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettujen ulkomaisten yhtiöiden suorittaman kiinteän omaisuuden hankinnan yhteydessä vaaditaan esittämään todistus, jossa vahvistetaan, että hankinnan osalta tehdään poikkeus luvansaantivelvollisuudesta (WrAuslGEG:n 5 §:n 4 momentti ja 3 §:n 3 kohta), sellainen pääoman vapaan liikkuvuuden (EY 56 artikla) rajoitus, joka sallitaan kolmantena maana pidettävän Sveitsin osalta EY 57 artiklan 1 kohdan nojalla?

⁽¹⁾ EYVL L 114, s. 6.

Kanne 10.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti

(Asia C-549/08)

(2009/C 55/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: P. Dejmek ja A.A. Gilly)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

— On todettava, että Irlanti ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽¹⁾ täytäntöönpanotoimenpiteistä "poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön" määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta 1.8.2006 annetun direktiivin 2006/70/EY ⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ainaakaan ilmoittanut niistä komissiolle, ja

— Irlanti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 15.12.2007.

⁽¹⁾ EUVL L 309, s. 15.

⁽²⁾ EUVL L 214, s. 29.

Kanne 11.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-551/08)

(2009/C 55/15)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: N. Yerrel ja M. Kaduczak)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

— yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut jälleenvakuutuksesta ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 92/49/ETY sekä direktiivien 98/78/EY ja 2002/83/EY muuttamisesta 16.11.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/68/EY ⁽¹⁾ 64 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainkaan ole ilmoittanut niitä komissiolle

— Puolan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2005/68/EY täytäntöönpanon määräaika päättyi 10.12.2007.

⁽¹⁾ EUVL L 323, s. 1.

Valitus, jonka Agrar-Invest-Tatschl GmbH on tehnyt 12.12.2008 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 8.10.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-552/08 P)

(2009/C 55/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (edustajat: asianajajat U. Schrömbges ja O. Wenzlaff)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH v. komissio, 8.10.2008 antama riidanalainen tuomio on kumottava
- Euroopan komission 4.12.2006 tekemän päätöksen K(2006) 5789 lopullinen (REC 05/05) 1 artiklan 2 ja 3 kohta on Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-51/07 esitetyn, 22.2.2007 päivätyn kannekirjelmän vaatimuksen 1 mukaisesti kumottava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä oleva valitus koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota, jolla hylättiin valittajan kanne komission 4.12.2006 tekemää päätöstä K (2006) 5789, joka koskee valittajan Kroatiasta peräisin olevan sokerin viennistä maksettavien vientimaksujen jälkikäteistä tileihin kirjaamista, vastaan.

Tuomioistuin perusteli valittajan kanteen hylkäämistä vilpittömän mielen, joka on yksi neljästä edellytyksestä, joiden on täyttyttävä, jotta vientimaksut jätetään jälkikäteisesti kirjaamatta tileihin, puuttumisella. Tuomioistuin totesi, että yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (jäljempänä tullikoodeksi) 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan 5 alakohdan mukaan velan maksamisesta vastuussa oleva henkilö ei voi vedota vilpittömään mieleensä, jos komissio, kuten käsiteltävänä olevassa tapauksessa, on virallisessa lehdessä julkaistulla ilmoituksella ilmoittanut tuojille siitä, että on perusteltua aihetta epäillä, ettei edunsaajamaa ole soveltanut etuuskohtelujärjestelmää moitteettomasti. Se ei myöskään katsonut, että valittaja olisi ollut vilpittömässä mielessä silloin, kun tavaratodistusten aitoutta ja paikkansapitävyyttä tarkastettiin, sillä vientien tapahtumisaikaan se ei joka tapauksessa ollut vilpittömässä mielessä.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitisi väärin tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan 5 alakohdan säännöstä. Tuomioistuimen tulkinnassa on oikeudellinen virhe, koska komission virallisessa lehdessä julkaisemalla ilmoituksella, joka koskee epäilystä siitä, ettei edunsaajamaa ole soveltanut etuuskohtelujärjestelmää moitteettomasti, on vilpittömän mielen poisulkeva vaikutus vasta sitten, kun kyseessä olevat tullietuustodistukset on, kuten käsiteltävänä olevassa tapauksessa, varoituksen julkaisemisen jälkeen asetettu tarkastusmenettelyyn, jossa tullietuustodistusten aitous ja paikkansapitävyys vahvistetaan.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei havaitse, että tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan 5 alakohdassa säädettyä varoituksen vaikutusta rajoittaa periaate, jonka mukaan kolmansien maiden tulliviranomaisten hallinnollisen yhteistyön järjestelmän puitteissa tekemät päätökset tunnustetaan. Kyseessä oleva tullikoodeksin säännös liittyy oikeudelliseen oletukseen vilpillisestä mielestä, joka, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa, on kumottavissa tarkastusmenettelyn suorittamisella. Valittajan vilpittömän mielen palautetaan siis tavaratodistusten aitouden ja paikkansapitävyyden jälkikäteisellä vahvistamisella, mikä tarkoittaa sitä, että tämä saattoi luottaa siihen, että perusteltu epäily, jonka vuoksi komissio julkaisi varoituksen, poistuisi tarkastusmenettelyssä. Valittajan vilpittömän mielen ei siten riipu siitä, että Kroatian tulliviranomaiset antavat asianmukaisesti kyseessä olevat tavaratodistukset, vaan siitä, että tulliviranomaiset asianmukaisesti tarkastavat nämä tavaratodistukset siitä syystä, että komissio on julkaisemalla varoituksen tiedottanut tämän antamisen asianmukaisuutta koskevasta epäilyksestä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 17.12.2008 — Portakabin Limited ja Portakabin BV v. Primakabin BV

(Asia C-558/08)

(2009/C 55/17)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Portakabin Limited ja Portakabin BV

Vastapuoli: Primakabin BV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a. Merkitseekö se, jos yrittäjä, joka käy kauppaan tietyillä tuotteilla tai palveluilla (jäljempänä ilmoittaja), käyttää hyväkseen mahdollisuutta kirjata internet-hakukoneen operaattorille — (internet-mainonnassa on mahdollista ilmoittaa maksua vastaan Googlen kaltaisiin hakuohjelmiin niin sanottuja avainsanoja (adwords). Kun hakukoneeseen syötetään kyseinen avainsana, hakutuloksena saadaan linkki ilmoittajan sivustolle löydettyjen sivujen luettelossa taikka tuloksena olevien sivujen oikeassa laidassa nimikkeen ”Sponsorilinkit” alla olevassa mainoksessa) avainsana, joka on sama kuin toisen (jäljempänä merkinhaltija) samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten rekisteröimä tavaramerkki, siten että kirjattu hakusana — ilman että hakukoneen käyttäjä havaitsee asiaa — johtaa siihen, että sanan hakukoneeseen syöttänyt Internetin käyttäjä löytää hakuoperaattorin tuloksena antamasta luettelosta linkin ilmoittajan sivustoon, että ilmoittaja tässä tapauksessa käyttää rekisteröityä tavaramerkkiä (direktiivin 89/104/ETY) ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan johtolauseessa ja a alakohdassa tarkoitettulla tavalla?
- b. Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, ilmaistaanko linkki
- tavallisessa luettelossa yhdessä löydettyjen sivujen kanssa vai
 - ilmoitusosaksi merkityssä osassa?
- c. Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että
- ilmoittaja jo hakukoneen operaattorin www-sivulla olevassa linkissä todella tarjoaa tuotteita tai palveluja, jotka ovat samoja kuin tuotteet tai palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, taikka
 - ilmoittaja omalla www-sivullaan, johon (1 a kysymyksessä tarkoitettu) internetin käyttäjä voi hakukoneen operaattorin sivulla olevan linkin kautta ”ottaa yhteyden” (”hyperlinkki”), todella tarjoaa tuotteita tai palveluja, jotka ovat samoja kuin ne tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity?
- 2) Jos ja siltä osin kuin ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voiko direktiivin 6 artiklasta ja erityisesti tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdasta seurata, että merkinhaltija ei voi kieltää ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua käyttöä, ja mikäli vastaus on myöntävä, niin missä olosuhteissa näin voi käydä?
- 3) Siltä osin kuin ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, kysytään, onko direktiivin 7 artikla sovellettavissa, siltä osin kuin ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettun ilmoittajan tarjous koskee tavaroita, jotka tavaramerkin haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille yhteisössä ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua tavaramerkkiä käyttäen?
- 4) Pätevätkö edellä esitettyihin kysymyksiin annetut vastaukset myös sellaisten ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettujen ilmoittajan kirjaamien hakusanojen osalta, joissa tavaramerkki on tarkoituksellisesti toistettu vähäisin kirjoitusvirhein ja joiden avulla internetin käyttäjän hakumahdollisuudet muuttuvat tehokkaammiksi ottaen huomioon, että ilmoittajan www-sivulla tavaramerkki esitetään oikeassa muodossa?

- 5) Jos ja siltä osin kuin vastauksesta edellä esitettyihin kysymyksiin seuraa se, että kyse ei ole direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta tavaramerkin käytöstä, voivatko jäsenvaltiot tässä asiassa esitettyjen avainsanojen käytön osalta direktiivin 5 artiklan 5 kohdan nojalla ja jäsenvaltioissa voimassa olevien sellaisten säännösten nojalla, jotka koskevat suojaa muuhun tarkoitukseen kuin tavaroiden tai palvelujen erottamiseksi tapahtuvaa merkin käyttämistä vastaan, ilman muuta myöntää suojaa tämän merkin sellaista aiheetonta käyttöä vastaan, joka jäsenvaltioiden tuomioistuinten arvioinnin mukaan merkitsee tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksikäyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottamiskyvylle tai maineelle, vai pätevätkö tässä asiassa yhteisön oikeudessa kansallisille tuomioistuimille asetetut rajat, jotka liittyvät edellä esitettyihin kysymyksiin annettuihin vastauksiin?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1).

Kanne 17.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta**(Asia C-560/08)**

(2009/C 55/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán, D. Recchia ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut
 - tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan, 3 artiklan, tilanteen mukaan 4 artiklan 1 tai 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan erillisissä hankkeissa, jotka koskevat M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista 1, 2 ja 4 tieosuuden osalta, ja ettei se ole noudattanut direktiivin 85/337/ETY 6 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista koskevilla erillisissä hankkeissa 2 ja 4 tieosuuden osalta eikä myöskään direktiivin 85/337/ETY 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista koskevilla erillisissä hankkeissa 1, 2 ja 4 tieosuuden osalta;

- luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 3 ja 4 kohtaa, luetuna yhdessä kyseisen direktiivin 7 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista koskeissa erillisissä hankkeissa 1, 2 ja 4 tieosuuden osalta siltä osin kuin on kyse lintujen erityissuojelualueesta ES 0000056 "Encinares del río Alberche y río Cofio";
- direktiivin 92/43/ETY, sellaisena kuin kyseistä direktiiviä on tulkittu asiassa C-117/03 13.1.2005 ja asiassa C-244/05 14.9.2006 annetuissa yhteisöjen tuomioistuimen tuomioissa, mukaisia velvoitteitaan eikä direktiivin 12 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdasta ilmeneviä velvoitteitaan M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista koskeissa erillisissä hankkeissa 1 tieosuuden osalta siltä osin kuin on kyse yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetusta alueesta ES 3110005 "Cuenca del río Guadarrama" ja 2 ja 4 tieosuuden osalta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetusta alueesta ES 3110007 "Cuenca de los ríos Alberche y Cofio";
- Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission nostama kanne liittyy hyväksytyihin hankkeisiin tai tapauksen mukaan Espanjan viranomaisten alueellisen M-501-tien (Comunidad de Madrid) leventämisen tai kunnostamisen yhteydessä toteuttamiin hankkeisiin. Komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta ei ole näiden hankkeiden osalta noudattanut direktiivin 85/337, sellaisena kuin kyseinen direktiivi on alkuperäisenä tai muutettuna, eikä direktiivin 92/43, sellaisena kuin sitä on tulkittu yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-117/03 13.1.2005 ja asiassa C-244/05 14.9.2006 antamissa tuomioissa, mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ EYVL L 175, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 206, s. 7.

Kanne 19.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-565/08)

(2009/C 55/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Traversa ja L. Prete)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut säännöksiä asianajajien enimmäispalkkioista
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sitovien enimmäispalkkioiden vahvistaminen asianajajien tuomioistuintoiminnan ja muun kuin tuomioistuintoiminnan osalta on EY 43 artiklan mukaisen sijoittautumisvapauden rajoittamista sekä EY 49 artiklan mukaisen palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittamista. Sitova enimmäispalkkiojärjestelmä, jota sovelletaan riippumatta suoritetun työn laadusta, siihen vaaditusta työn määrästä ja niihin liittyvistä kuluista, voi nimittäin tehdä Italian juridisten palvelujen markkinat vähemmän houkutteleviksi ulkomaalaisille ammatinharjoittajille. Muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet asianajajat ovat siten haluttomia sijoittautumaan Italiaan taikka tarjoamasta siellä väliaikaisesti palvelujaan.

Ensinnäkin uuden (ja lisäksi erittäin monimutkaiseen) palkkiojärjestelmän välttämätön omaksuminen merkitsee lisäkustannuksia, jotka voivat olla esteenä perustamissopimuksessa tunnustettujen perusvapauksien käyttämiselle.

Toiseksi palkkiojärjestelmän yläraja rajoittaa lisäksi oikeudellisten palvelujen vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla, koska sillä estetään se, että muihin jäsenvaltioihin kuin Italiaan sijoittautuneet asianajajat saavat asianmukaisen korvauksen toiminnastaan; tämä saa aikaan sen, että jotkut asianajajat, jotka pyytävät toiminnastaan suurempia palkkioita kuin Italian lainsäädännössä on vahvistettu Italian markkinoiden ominaispiirteiden perusteella, ovat haluttomia toimimaan Italiassa tai sijoittautumaan sinne.

Lisäksi Italian palkkiojärjestelmän joustamattomuus estää asianajajia (mukaan lukien ulkomaille sijoittautuneet asianajajat) tekemästä yksittäistapauksia koskevia tarjouksia erityisissä tilanteissa ja/tai tietyille asiakkaille. Esimerkiksi tarjoamasta tiettyjen juridisten palvelujen pakettia kiinteään hintaan taikka tarjoamasta eri jäsenvaltioissa suoritettavien juridisten palvelujen kokonaisuutta yhteishintaan. Italian lainsäädäntö saattaa siten vähentää ulkomaille sijoittautuneiden asianajajien kilpailukykyä, koska sillä evätään näiltä tehokkaat menetelmät päästä Italian juridisten palvelujen markkinoille.

Riidanalainen toimenpide ei myöskään ole soveltuva Italian viranomaisten tarkoittaman yleisen edun saavuttamiseen eikä se ole vähiten rajoitettava toimenpide sen saavuttamiseksi. Erityisesti se ei ole soveltuva takaamaan vähävaraisempien henkilöiden oikeuksien turvaaminen taikka varmistamaan oikeudellisten palvelujen käyttäjien suoja taikka oikeuslaitoksen hyvä toiminta. Se ei myöskään ole oikeasuhteinen, koska on olemassa muita toimenpiteitä, jotka ovat ulkomaille sijoittautuneiden asianajajien kannalta tuntuvasti vähemmän rajoittavia mutta jotka ovat aivan yhtä (taikka paremmin) soveltuvia Italian viranomaisten asettaman suojatavoitteen saavuttamiseksi.

Lopuksi Italian viranomaiset eivät ole selittäneet, onko tutkittu muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita asianajajia vähemmän rajoittavia vaihtoehtoisia toimenpiteitä, ja jos on, niin mitä, eivätkä ne ole ilmoittaneet, miksi tavoiteltua yleistä etua ei ole jo suojattu asianajoammattia muissa yhteisön jäsenvaltioissa sääntelien säännösten avulla.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Anotato Dikastirio Kyprou (Kypros) on esittänyt 22.12.2008 — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias v. Anatheoritiki Archi Prosforon

(Asia C-570/08)

(2009/C 55/20)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Anotato Dikastirio Kyprou

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Vastaaja: Anatheoritiki Archi Prosforon

Ennakkoratkaisukysymys

Missä määrin direktiivin 89/665/EY 2 artiklan 8 kohdassa tunnustetaan hankintaviranomaisille oikeus nostaa kanne muutoksenhakumenettelystä vastaavien viranomaisten kumoamispäätöksistä, kun viimeksi mainitut viranomaiset eivät ole oikeusviranomaisia?

Kanne 22.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-571/08)

(2009/C 55/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: W. Mölls ja L. Pignataro)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 95/59/EY (1) 9 artiklan 1 kohtaan perustuvia velvoitteitaan, koska se on säätänyt savukkeiden vähimmäishinnasta ja koska se on säätänyt 120 päivän määräajasta valmistetun tupakan hinnanmuutoksen hyväksynnälle.
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vähimmäishinta

Komissio väittää, että koska Italian tasavalta on määrännyt savukkeille vähimmäishinnan, se on rikkonut direktiivin 95/59/EY 9 artiklan 1 kohtaa (kuten myös direktiivin 72/464/EY (2) 5 artiklaa, joka on korvattu ensin mainitulla artiklalla ja joka on olennaisilta osin sama). Kyseisessä normissa asetetaan periaate, jonka mukaan valmistajilla ja maahantuojilla on vapaus määrätä valmistetun tupakan vähittäismyynnissä noudatettavat enimmäishinnat. Mainitun periaatteen mukaan jäsenvaltiot eivät voi perustella sitä, että niillä olisi harkintavaltaa vähittäismyynnissä noudatettavien enimmäishintojen vahvistamisessa, viittaamalla "hintatason valvontaan" tai "vahvistettujen hintojen noudattamiseen" eivätkä myöskään direktiivin 95/59/EY 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asteikon vahvistamiseen.

Vähittäishintaa ei voida perustella vetoamalla kansanterveyteen liittyviin näkökohtiin. Vastaava tavoite, jonka yhteisön lainsäätäjät on ottanut huomioon, voidaan nimittäin saavuttaa savukkeiden korkeammalla verotuksella käyttämällä kunkin jäsenvaltion tilanteeseen sopivia verotusparametrejä.

Italian hallituksen väite, joka perustuu siihen oletettuun vaaraan, että salakuljetettujen tai väärennettyjen tuotteiden kauppa lisääntyisi liian korkeiden tai markkinoille soveltumattomien hintojen vuoksi, ei myöskään ole perusteltu. Kyseinen väite perustuu vain Italian hallituksen väitteisiin, joista ei ole esitetty todisteita, koska Italian hallitus ei ole selittänyt, miten hinnan ero, joka johtuu korkeammasta verotuksesta, lisäisi petosten määrää enemmän kuin mitä vähimmäishintapolitiikka sitä mahdollisesti lisäisi. Komissio väittää, että kunkin jäsenvaltion on yhteisön oikeuden puitteissa suoritettava tarpeelliset tarkastukset varmistaakseen niiden verojen perimisen, jotka niille on maksettava. Tämä tarve ei mitenkään voi vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa direktiivin 95/59/EY säännöksiä 9 artikla mukaan lukien.

Valmistetun tupakan hintojen hyväksymistä koskeva 120 päivän määräaika

Jotta valmistettuja tupakkatuotteita saa markkinoida Italiassa, niiden hinnat on merkittävä viralliseen hintaluetteloon. Rekisteröintihakemus lähetetään talous- ja valtiovarainministeriölle — Valtionmonopoliin autonomiseen hallintoon (AAMS). AAMS:llä ei ole harkintavaltaa rekisteröinnin vahvistamisessa. Komission mukaan 120 päivän määräaika, jonka Italian viranomaiset ovat vahvistaneet hintojen muutoshakemuksen käsittelylle, on liian pitkä ja sellainen, että direktiivin 95/59/EY 9 artiklan

1 kohdassa säädetty periaate, jonka mukaan toimijat määrittävät vapaasti enimmäishinnat, tehdään osittain käytännössä tyhjäksi.

(¹) Muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27.11.1995 annettu neuvoston direktiivi 95/59/EY (EYVL L 291, s. 40).

(²) Muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 19.12.1972 annettu neuvoston direktiivi 72/464/ETY (EYVL L 303, s. 1).

Kanne 22.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-572/08)

(2009/C 55/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Aresu ja W. Mölls)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 90 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on myöntänyt veroedun Italiassa kerätystä jäteöljystä tuotetulle puhdistetulle voiteluöljylle mutta ei ole myöntänyt tätä samaa veroetua muissa jäsenvaltioissa kerätystä jäteöljystä tuotetulle puhdistetulle voiteluöljylle (tuotantoa ja kulutusta koskevasta verosta ja niihin liittyvistä rikosoikeudellisista ja hallinnollisista seuraamuksista annetun yhtenäistetyn lain (Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulle produzioni e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative) 62 §:n mukaisesti, sellaisena kuin laki on hyväksytty 26.10.1995 annetulla asetuksella (decreto legislativo) N:o 504, sellaisena kuin sitä on tulkittu Agenzia delle Entrate 5.5.2004 päivätyssä yleiskirjeessä ja 23.12.2005 annetun lain N:o 266 1 §:n 116 momentissa)

— Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio arvostelee Italian viranomaisia siitä, että nämä ovat pitäneet voimassa puhdistettua voiteluöljyä koskevan veroetujärjestelmän, jossa suositaan kotimaisia tuotteita muista jäsenvaltioista peräisiin oleviin tuotteisiin nähden, mikä on ilmeisessä ristiriidassa verotuksen alalla EY 90 artiklassa ilmaistun syrjintäkiellon kanssa.

Tämä järjestelmä vastaa aikaisempaa veroetujärjestelmää, jonka yhteisöjen tuomioistuin tuomitsi jo vuonna 1980, eivätkä argumentit, joita Italia on esittänyt uuden järjestelmän asianmukaisuuden puolesta, oikeuta tällaisen järjestelmän valintaa.

Kanne 22.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-573/08)

(2009/C 55/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Recchia)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 79/409/ETY (¹) 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 ja 18 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska

— Italian lainsäädäntö, jolla kyseinen direktiivi on pantu täytäntöön, ei ole täysin tämän direktiivin mukainen, ja koska

— tapa, jolla direktiivin 9 artikla on pantu täytäntöön, ei takaa, että toimivaltaisten Italian viranomaisten myöntämät poikkeukset ovat kyseisessä artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisia

— Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että direktiiviä 79/409/ETY ei ole pantu täydellisesti ja kyseisen direktiivin mukaisesti täytäntöön Italian lainsäädännöllä.

2 artikla: ei ole pantu täytäntöön

3 artikla: ei ole pantu täytäntöön direktiivin mukaisesti, koska 2 artiklaa ei ole pantu täytäntöön

4 artiklan 4 kohta: ei ole pantu täytäntöön

5 artikla: lintujen pesien ja munien tahallista tuhoamista tai vahingoittamista koskevaa kieltoa eikä direktiivillä suojeltujen lintujen tahallista häirintää koskevaa kieltoa ole pantu täytäntöön

6 artikla: kuljetusta myyntiä varten koskevaa kieltoa ei ole pantu täytäntöön

7 artiklan 4 kohta: on pantu puutteellisesti täytäntöön (metsästyskausien ajallisessa jaossa ei säädetä metsästyskiellosta pesimis-aikana eikä eri lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheissa, ja erityisesti kun on kyse muuttavista lajeista, lisääntymiskauden aikana tai niiden palatessa pesimisalueilleen, eikä komissiolle ole toimitettu aiheellisia tietoja siitä, miten metsästyksiä koskevaa säännöstöä sovelletaan käytännössä)

9 artikla: täytäntöönpano ei ole direktiivin mukaista valtion tasolla (poikkeusten lainmukaisuuden valvonta on tehotonta ja huonosti ajoitettua); täytäntöönpano ja soveltaminen alueellisella tasolla ei ole direktiivin mukaista (Abruzzo, Lazio, Toscana, Lombardia, Emilia Romagna, Marche, Calabria ja Puglia)

10 artiklan 2 kohta: on pantu puutteellisesti täytäntöön (komissiolle ei ole toimitettu tarvittavia tietoja, jotta direktiivillä suojeltujen lintulajikantojen suojelemiseksi, hoitamiseksi ja hyödyntämiseksi tehtävää tutkimusta sekä muuta työtä voidaan koordinoida)

11 artikla: on pantu puutteellisesti täytäntöön (ei ole säädetty velvollisuudesta kuulla komissiota vieraan lajin istuttamisesta)

13 artikla: ei ole pantu täytäntöön

18 artiklan 2 kohta: Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet komissiolle alueellisia metsästysäännöksiä Lazion, Lombardian, Toscanan ja Puglian alueiden osalta.

(¹) EYVL L 59, s. 61.

Valitus, jonka People's Mojahedin Organization of Iran on tehnyt 23.12.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran v. Euroopan unionin neuvosto, 23.10.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: People's Mojahedin Organization of Iran (jäljempänä PMOI) (edustajat: asianajaja J.-P. Spitzer, D. Vaughan, QC ja barrister M.-E. Demetriou)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, Euroopan yhteisöjen komissio ja Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi PMOI:n kanteen neuvoston päätöksen 2007/445/EY (¹) kumoamisesta perusteettomana
- kumoaa neuvoston päätöksen 2007/445/EY PMOI:tä koskevilta osin, ja
- velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut yhteisöjen tuomioistuimessa sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa päätöksen 2007/445/EY osalta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että asiassa, joka koski perusoikeuksia ja yhteisen kannan 931/2001 1 artiklan 4 ja 6 kohdan ja asetuksen 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan soveltamista sellaiseen yhteisön toimenpiteeseen liittyen, jossa People's Mojahedin of Iran säilytettiin kiellettyjen järjestöjen luettelossa,

- (1) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tarkastellut EY:n perustamissopimuksessa edellytetyllä tavalla päätöstä 2007/445/EY kokonaisuudessaan, kun se arvioi, oliko neuvosto tehnyt ilmeisen arviointivirheen
- (2) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei noudattanut tehokkaan oikeussuojan periaatetta, koska se ei suorittanut kokonaistarkastelua
- (3) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä päätöksenteossaan; neuvostolla ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella oli käytettävissään kaikki tosiseikat ja väitteet, jotka kansallisella tuomioistuimella oli käytettävissään, ja niiden olisi pitänyt tutkia puolustukseksi esitetyt seikat yksityiskohtaisesti
- (4) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki edellä mainitun yhteisen kannan 1 artiklan 4 ja 6 kohdan sekä edellä mainitun direktiivin 2 artiklan 3 kohdan nojalla oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi valittajan väitteen siitä, että vain nykyisillä terroriteoilla ja -uhilla voidaan oikeuttaa se, että henkilö sisällytetään edelleen luetteloon
- (5) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi virheellisesti, että neuvosto pystyi perustellusti jättämään valittajan puolustukseksi esittämän aineiston huomiotta aikaisemmassa valitusperusteessa esitetystä seikoista tehdyn ratkaisun perusteella, ja
- (6) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen, kun se hylkäsi valittajan väitteen, jonka mukaan neuvosto ei ollut esittänyt riittäviä perusteluja valittajan puolustukseksi esittämän vuoden 2001 jälkeistä aikaa koskevia seikkoja

koskevan aineiston osalta sekä siitä, miksi valittajan säilyttäminen edelleen kiellettyjen järjestöjen luettelossa oli oikeutettua.

(¹) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoitavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehty neuvoston päätös 2007/445/EY (EUVL L 169, s. 58).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Antwerpen, Hasseltin osasto (Belgia) on esittänyt 29.12.2008 — Rijkdienst voor pensioenen v. E. Brouwer

(Asia C-577/08)

(2009/C 55/25)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidshof te Antwerpen, Hasseltin osasto

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rijkdienst voor pensioenen

Vastaaja: E. Brouwer

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko 1.12.1969, 18.6.1970, 8.6.1971, 14.9.1972, 31.7.1973, 12.7.1974, 13.2.1975, 28.11.1975, 26.11.1976, 26.9.1977, 31.7.1978, 31.8.1979, 2.12.1980, 13.1.1982, 14.3.1983, 11.1.1984, 30.11.1984, 24.1.1986, 30.12.1986, 6.1.1988, 2.12.1988, 30.11.1989, 10.12.1990, 1.6.1993, 8.12.1993, 19.12.1994 ja 10.10.1995 tehdyt kuninkaan päätökset, jotka on tehty työntekijöiden vanhuuseläkkeitä ja jälkeenyäneen eläkkeitä koskevaan järjestelmään liittyvistä yleisistä järjestelyistä 21.12.1967 tehdyn kuninkaan päätöksen 25 §:n nojalla ja joilla on vahvistettu naispuolisia rajatyöntekijöitä koskevia kuvitteellisia ja/tai kiinteämääräisiä päiväpalkkoja, jotka olivat pienempiä kuin miespuolisille rajatyöntekijöille vahvistetut palkat, yhteensopivia miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskeissa kysymyksissä annettun direktiivin 79/7/ETY (¹) 4 artiklan 1 kohdan kanssa?

(¹) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskeissa kysymyksissä 19.12.1978 annettu neuvoston direktiivi (EYVL 1979 L 6, s. 24).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 29.12.2008 — Rhimou Chakroun v. Minister van Buitenlandse Zaken

(Asia C-578/08)

(2009/C 55/26)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Rhimou Chakroun

Vastapuoli: Minister van Buitenlandse Zaken

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY (¹) 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa olevaa ilmausta "turvauttava sosiaalihuoltojärjestelmään" tulkittava siten, että jäsenvaltiolle jätetään siinä harkintavalta toteuttaa perheenyhdistämisyjärjestelmä, joka johtaa siihen, että perheenyhdistämistä ei sallita sellaisen perheenkokoajan tapauksessa, joka on esittänyt todisteet vakaista ja säännöllisistä tuloista ja varoista yleisten välttämättömien elinkustannusten kattamiseksi ja joka kuitenkin tulojensa tason vuoksi voi turvautua erityiseen toimeentulotukeen erityisten ja yksittäisten tiettyjen välttämättömien elinkustannusten kattamiseksi, alempien viranomaisten tekemiin tuloista riippuvaisiin verovapautuksiin tai kunnallisen toimeentulopolitiikan tulotukitoimiin?
- 2) Onko oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annettua neuvoston direktiiviä 2003/86/EY ja erityisesti 2 artiklan d alakohdan tulkittava siten, että kyseinen säännös on esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan sovellettaessa kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tulovaatimusta tehdään ero sen mukaan, ovatko perhesuhteet muodostuneet ennen jäsenvaltiossa asuvan henkilön maahantuloa vai vasta sen jälkeen?

(¹) Oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/86/EY (EUVL L 251, s. 12).

Valitus, jonka Messer Group GmbH on tehnyt 24.12.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-305/06, Air Products and Chemicals, Inc. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 15.10.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-579/08 P)

(2009/C 55/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Messer Group GmbH (edustajat: asianajajat W. Graf v. Schwerin ja J. Schmidt)

Muut osapuolet: Air Products and Chemicals Inc. ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-305/06, T-306/06 ja T-307/06 15.10.2008 antaman tuomion ja hylkää kanteen,

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut valittajan ja väliintulijan oikeudenkäyntikulut mukaan luettuna

vaihtoehtoisesti

— kumoaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-305/06, T-306/06 ja T-307/06 15.10.2008 antaman tuomion

— palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi, ja

— päättää oikeudenkäyntikuluista myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti asetuksen (EY) N:o 40/94 (¹) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan oikeaksi soveltamiseksi asetettuja edellytyksiä.

Valittaja väittää lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalainen tuomio perustuu tosiseikaston paikkansapitämättömyyteen kohdeyleisön määrittämisen osalta.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11 s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka VAT and Duties Tribunal, Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 29.12.2008 — EMI Group Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Asia C-581/08)

(2009/C 55/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

VAT and Duties Tribunal, Lontoo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EMI Group Ltd

Vastaaja: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Miten kuudennen direktiivin (¹) 5 artiklan 6 kohdan viimeistä virkettä on esillä olevan asian olosuhteissa tulkittava?
- b) Erityisesti, mitkä ovat kuudennen direktiivin 5 artiklan 6 kohdan viimeisen virkkeen termin "näytekappale" olennaiset piirteet?
- c) Voiko jäsenvaltio rajoittaa kuudennen direktiivin 5 artiklan 6 kohdan viimeisen virkkeen termin "näytekappale" tulkintaa siten, että sillä tarkoitetaan
 - (i) teollista näytekappaletta, joka ei siinä muodossaan ole tavallisesti yleisön ostettavissa ja joka annetaan nykyiselle tai mahdolliselle liiketoiminta-asiakkaalle (vuoteen 1993 saakka)
 - (ii) vain yhtä tai vain ensimmäistä useista näytekappaleista, jotka sama henkilö antaa samalle vastaanottajalle, kun näytekappaleet ovat identtisiä tai kun ne eivät eroa olennaisilta osin toisistaan (vuodesta 1993 lähtien)?
- d) Voiko jäsenvaltio rajoittaa kuudennen direktiivin 5 artiklan 6 kohdan viimeisen virkkeen termin "vähäärvoisen lahja" tulkintaa siten, että sillä ei tarkoiteta
 - (i) lahjaa, joka käsittää tuotteita, jotka ovat osa samalle henkilölle säännöllisesti annettujen lahjojen muodostamaa sarjaa (lokakuuhun 2003 saakka)
 - (ii) mitään liikelahjoja, jotka annetaan samalle henkilölle minkä tahansa 12 kuukauden jakson aikana, kun kokonaiskustannus ylittää 50 puntaa (lokakuusta 2003 lähtien)?

- e) Jos vastaus edellä olevaan kysymykseen 3 (ii) tai mihin tahansa edellä olevan kysymyksen 4 osaan on myöntävä, voiko jäsenvaltio tilanteessa, jossa verovelvollinen antaa samankaltaisen tai identtisen tallennettua musiikkia sisältävän lahjan kahdelle tai useammalle eri yksityishenkilölle sen vuoksi, että nämä voivat henkilökohtaisten ominaisuuksiensa ansiosta vaikuttaa kyseessä olevan taiteilijan saamaan näkyvyyteen, kohdella näitä esineitä aivan kuin ne olisi annettu samalle henkilölle yksin sen perusteella, että nämä yksityishenkilöt ovat saman henkilön palveluksessa?
- f) Vaikuttaisiko edellä oleviin kysymyksiin 1–5 annettaviin vastauksiin se, että vastaanottaja on täysimääräisesti verovelvollinen henkilö, joka voisi (tai olisi voinut) vähentää minkä tahansa näytekappaleen käsittäviin tavaroihin liittyvistä ostoista maksettavan veron, tai että vastaanottaja on tällaisen henkilön palveluksessa?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY. EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Liège (Belgia) on esittänyt 29.12.2008 — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV ja Juventus Football Club SPA v. Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd ja Global Entertainment Ltd (Unibet)

(Asia C-584/08)

(2009/C 55/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Cour d'appel de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV ja Juventus Football Club SPA

Vastaajat: Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, ja Global Entertainment Ltd (Unibet)

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymykset koskevat tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (¹) tulkintaa internetiin liittyvissä asioissa.

Silloin kun — kuten nyt esillä olevassa tapauksessa — internet-sivustot ovat aiheuttaneet kyseessä olevan vahingon ja kun

- yhdelläkään vastapuolena olevista, kyseisiä sivustoja ylläpitävistä yhtiöistä ei ole kotipaikkaa Belgiassa
- yhdenkään kyseessä olevan sivuston isäntäpalvelin ei ole Belgiassa
- yhdelläkään valittajista ei ole kotipaikkaa Belgiassa
- belgialaiset internetin käyttäjät voivat käyttää vedonlyöntisivustoja ja rekisteröidä vetojaan samalla tavoin kuin muiden sopimusvaltioiden internetin käyttäjät, koska kyseessä ovat .com -tunnukset, koko Eurooppaan markkinoitaan laajentavat sivustot, eivätkä Belgian omalla .be-alue-tunnuksella varustetut sivustot
- sivustoja voidaan käyttää useilla kielillä, eivätkä Belgiassa eniten käytetyt kaksi kieltä kuulu aina niiden kielivalikoimaan
- sivustot tarjoavat vetoja belgialaisiin otteluihin samalla tavoin kuin ulkomaisiin mestaruusotteluihin
- erityisesti belgialaiseen yleisöön kohdistettua erityistä teknistä ratkaisua tai markkinointikeinoja ei ole näytetty käytetyn
- belgialaisen yleisön lyömien vetojen määrä on täysin marginaalinen suhteessa sivustoilla rekisteröityjen vetojen kokonaismäärään, koska vedonlyöjäyhtiöiden toimittamien, vuotta 2005 koskevien lukujen, joita vastapuolet eivät ole kiistäneet, mukaan jalkapallo-otteluita koskevien belgialaisten vetojen määrä on vain 0,25 prosenttia bwin.com-, willhill.com-, betfair.com-, ladbrokes.com-, sportingbet-, ja miapuesta-sivustoilla rekisteröidyistä vedoista, ja vcbet-sivustolla on sen mukaan ollut vain 40 belgialaista vedonlyöjää kaikki lyödyt vedot mukaan lukien.
 - Onko väitetyn vahingon katsottava sattuneen tai voivan sattua Belgiassa ja onko Belgian tuomioistuimen katsottava olevan tämän perusteella toimivaltaisia ratkaisemaan tätä vahinkoa koskevat kanteet sillä perusteella, että riidanalaiset internetsivustot on osoitettu muun muassa belgialaiselle yleisölle?
 - Vai onko katsottava, että väitetty vahinko ei ole sattunut tai että se ei voi sattua Belgiassa ja että Belgian tuomioistuimet ovat toimivaltaisia ratkaisemaan tätä vahinkoa koskevat kanteet vain silloin, kun on todettu riittävän, olennaisen tai merkityksellisen yhteyden vallitsevan niiden lainvastaisten tekojen, joihin asiassa on vedottu, ja Belgian alueen välillä?
 - Jos näin on, mitä seikkoja on pidettävä merkityksellisinä tämän liittymän olemassaolon arvioinnissa?

(¹) EYVL 2001, L 12, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) on esittänyt 29.12.2008 — Angelo Rubino v. Ministero dell'Università e della Ricerca

(Asia C-586/08)

(2009/C 55/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Angelo Rubino

Vastaaja: Ministero dell'Università e della Ricerca

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja sen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta rajoittavien esteiden poistamista yhteisön jäsenvaltioiden väliltä ja tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevat yhteisön periaatteet ja ammattipätevyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY⁽¹⁾ säännökset esteenä Italian lain N:o 206/2007 kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan yliopisto-opettajan ammattia ei lueta säännelyihin ammatteihin ammattipätevyden tunnustamista varten?

⁽¹⁾ EUVL L 255, s. 22.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 6.1.2009 — Peter Dimitrov Kalinchev v. Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

(Asia C-2/09)

(2009/C 55/31)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Peter Dimitrov Kalinchev

Vastapuoli: Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sallitaanko valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 3 kohdassa se, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön sellaisen valmisteverosäätelyn, jonka mukaan valmisteveroa kannetaan käytettyjen moottoriajoneuvojen jäsenvaltion alueelle tapahtuvan tuomisen yhteydessä, jos tätä veroa ei ole maksettava välittömästi sellaisten ajoneuvojen myöhemmän hankinnan yhteydessä, jotka ovat jo kyseisen maan alueella ja joiden osalta valmistevero maksetaan silloin, kun ajoneuvot tuodaan ensimmäisen kerran jäsenvaltion alueelle?
- 2) Millä tavoin ilmaisu "samanlaiset kotimaiset tuotteet" on ymmärrettävä EY 90 artiklan ensimmäisessä kohdassa olevan määräyksen tutkinnan yhteydessä:
 - a) sitenkö, että ne ovat peräisin tietyistä sisäisistä maksuista määränneestä jäsenvaltiosta vai
 - b) siten, että ne ovat jo tämän jäsenvaltion alueella siitä riippumatta, mistä ne ovat peräisin?
- 3) Kun otetaan huomioon molempiin edellä oleviin kysymyksiin annetut vastaukset: Onko EY 25 artikla ja EY 90 artiklan ensimmäinen kohta ymmärrettävä siten, että niissä kielletään Bulgarian tasavallan ZADS:n 30 ja 40 §:llä moottoriajoneuvojen valmisteveron kantamisen osalta käyttöönottama ja ajoneuvojen valmistusvuodesta ja kilometrimäärästä riippuva erilainen sääntely?

⁽¹⁾ EUVL L 76, s. 1.

Kanne 8.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-5/09)

(2009/C 55/32)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: N. Yerrell ja M. Karanassou-Apostolopoulou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut 16.11.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/68 ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa 16.11.2005 annettu direktiivi 2005/68/EY oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeudessa, on päättynyt 10.12.2007.

⁽¹⁾ EUVL L 270, 13.10.2007, s. 32.

Kanne 9.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-10/09)

(2009/C 55/33)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. Cattabriga ja Teles Romão)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

- Todetaan, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/23/EY täytäntöönpanosta siltä osin kuin on kyse jäljitettävyyssvaatimuksista, vakavista haittavaikutuksista ja vaaratilanteista ilmoittamisesta sekä ihmiskudosten ja -solujen koodaukseen, käsittelyyn, säilömiseen, säilytykseen ja jakeluun liittyvistä tietyistä teknisistä vaatimuksista 24.10.2006 annetun komission direktiivin 2006/86/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä
- Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika on päättynyt 1.9.2007.

⁽¹⁾ EUVL L 294, s. 32.

Kanne 9.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-11/09)

(2009/C 55/34)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. Cattabriga ja M. Teles Romão)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/23/EY täytäntöönpanosta ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa ja testausta koskevien tiettyjen teknisten vaatimusten osalta 8.2.2006 annetun komission direktiivin 2006/17/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin täytäntöön panemiselle päättyi 1.11.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 38, s. 40.

Kanne 9.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta**(Asia C-12/09)**

(2009/C 55/35)

Oikeudenkäyntikieli: *italia***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies (asiamiehet): virkamiehet C. Cattabriga ja S. Mortoni)*Vastaaja:* Italian tasavalta**Vaatimukset**

- Yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/23/EY täytäntöönpanosta ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa ja testausta koskevien tiettyjen teknisten vaatimusten osalta ⁽¹⁾ 8.2.2006 annetun direktiivin 2006/17/EY 7 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niitä komissiolle.
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2006/17 täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 1.11.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 38, s. 40.**Kanne 9.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta****(Asia C-13/09)**

(2009/C 55/36)

Oikeudenkäyntikieli: *italia***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies (asiamiehet): C. Cattabriga ja S. Mortoni)*Vastaaja:* Italian tasavalta**Vaatimukset**

- Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/23/EY täytäntöönpanosta siltä osin kuin on kyse jäljitettävyyshaavimuksesta, vakavista haittavaikutuksista ja vaaratilanteista ilmoittamisesta sekä ihmiskudosten ja -solujen koodaukseen, käsittelyyn, säilömiseen, säilytykseen ja jakeluun liittyvistä tiettyistä teknisistä vaatimuksista 24.10.2006 annetun komission asetuksen 2006/86/EY ⁽¹⁾ (EUVL L 294, s. 32) mukaisia jäsenyyssvelvoitteitaan, koska se ei ole antanut 11 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan mukaisesti tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia eikä hallinnollisia määräyksiä, tai ainakaan ilmoittanut tällaisia säännöksiä komissiolle.
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2006/86 täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 1.9.2007.

⁽¹⁾ EUVL 294, s. 32.**Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 4.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta****(Asia C-240/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 55/37)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 183, 19.7.2008.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 14.1.2009 — Kronoply v. komissio

(Asia T-162/06) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Alueelliset tuet suurille investointihankkeille — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Perustelut — Tuen kannustava vaikutus — Tuen välttämättömyys)

(2009/C 55/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Kronoply GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Nierer ja L. Gordalla)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: aluksi K. Gross ja T. Scharf, sittemmin V. Kreuzsitz, K. Gross ja T. Scharf)

Oikeudenkäynnin kohde

Valtiontuesta N:o C 5/2004 (ex NN 609/2003), jonka Saksa aikoo myöntää Kronoply-yritykselle 21.9.2005 tehdyn komission päätöksen 2006/262/EY (EUVL 2006, L 94, s. 50) kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kronoply GmbH & Co. KG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 212, 2.9.2006.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21.1.2009 — Giropay v. SMHV (GIROPAY)

(Asia T-399/06) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin GIROPAY rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäämisperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2009/C 55/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: giropay GmbH (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja K. Gründig-Schnelle)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: B. Schmidt)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 26.10.2006 tekemästä päätöksestä (asia R 308/2005-4), joka koskee hakemusta sanamerkin GIROPAY rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) giropay GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 42, 24.2.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21.1.2009 — Korsch v. SMHV (PharmaCheck)

(Asia T-296/07) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin PharmaCheck rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Tavarointa koskevan luettelon rajoittaminen)

(2009/C 55/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Korsch AG (Berliini, Saksa) (edustajat: aluksi asianajaja J. Grzam, sittemmin asianajajat J. Grzam, M. Dittmann ja M. Scheffler)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: R. Pethke)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 5.6.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 358/2007-4), joka koskee hakemusta sanamerkin PharmaCheck rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Korsch AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 235 6.10.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21.1.2009 — Hansgrohe v. SMHV (AIRSHOWER)

(Asia T-307/07) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin AIRSHOWER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2009/C 55/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Hansgrohe AG (Schiltach, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Weidert ja J. Zehnsdorf)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamiehet: aluksi G. Schneider, sittemmin G. Schneider ja S. Schöffner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 31.5.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 1281/2006-1), joka koskee hakemusta sanamerkin AIRSHOWER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Hansgrohe AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 235, 6.10.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22.1.2009 — Commercy v. SMHV — easyGroup IP Licensing (easyHotel)

(Asia T-316/07) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki easyHotel — Aikaisempi kansallinen sanamerkki EASYHOTEL — Suhteellinen hylkäysperuste — Tavarat ja palvelut eivät ole samankaltaisia — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohta — Maksuton oikeudenkäynti — Kaupallisen yhtiön konkurssipesän pesänhoitajan tekemä hakemus — Työjärjestyksen 94 artiklan 2 kohta)

(2009/C 55/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Commercy AG (Weimar, Saksa) (edustajat: aluksi asianajaja F. Jaschke, sittemmin asianajajat S. Grosse ja I. Müller)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: S. Schöffner)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: easyGroup IP Licensing Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (asiamiehet: asianajajat T. Koerl ja S. Möbus)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 19.6.2007 tekemästä ratkaisusta (asia R 1295/2006-2), joka liittyi Commercy AG:n ja easyGroup IP Licensing Ltd:n väliseen mitättömyysmenettelyyn

Tuomiolauselma

- 1) Maksutonta oikeudenkäyntiä koskeva hakemus hylätään.
- 2) Kanne hylätään.
- 3) Commercy AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 235, 6.10.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 14.1.2009 — Komissio v. Rednap

(Asia T-352/07) (¹)

(Välityslauseke — Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevia toimien osalta tehdyn neljännen puiteohjelman yhteydessä tehdyt sopimukset — Rise ja Healthline -hankkeet — Tiettyt ilmoitetut menot eivät ole sopimusmääräysten mukaisia — Maksettujen ennakkojen tietyn osan palauttaminen — Menettely vastaajan poissa ollessa)

(2009/C 55/43)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja J. Enegren)

Vastaaja: Rednap AB (Malmö, Ruotsi)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission EY 238 artiklan nojalla nostama kanne komission sopimusten DE 3010 (DE) Rise ja HC 4007 (HC) Healthline yhteydessä maksamien ennakkojen tietyn osan palauttamiseksi sekä viivästyskoron maksamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Rednap AB velvoitetaan palauttamaan komissiolle 334 375,49 euron suuruinen summa.
- 2) Rednap velvoitetaan maksamaan komissiolle viivästyskorkoa 219 125,22 euron summalle 1.6.2002 lähtien Kreikan oikeudessa vahvistetun lakisääteisen koron mukaan velan täysimääräiseen maksamiseen saakka, eikä tämä korko saa ylittää 1.8.2007 lähtien 11,75 prosenttia vuodessa.

3) Rednap velvoitetaan maksamaan komissiolle viivästyskorkoa 115 250,27 euron summalle 31.5.2002 lähtien Kreikan oikeudessa vahvistetun lakisääteisen koron mukaan velan täysimääräiseen maksamiseen saakka, eikä tämä korko saa ylittää 1.8.2007 lähtien 11,75 prosenttia vuodessa.

4) Rednap velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 269, 10.11.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.1.2009 — Pioneer Hi-Bred International v. SMHV (OPTIMUM)

(Asia T-424/07) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin OPTIMUM rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asiasisällön tutkiminen viran puolesta — Asetuksen N:o 40/94 73 artikla ja 74 artiklan 1 kohta)

(2009/C 55/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston, Iowa, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat G. Würtenberger, R. Kunze ja T. Wittmann)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: P. Bullock)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 11.9.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 288/2007-2), joka koskee sanamerkin OPTIMUM rekisteröintihakemusta yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Pioneer Hi-Bred International, Inc. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 8, 12.1.2008.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19.12.2008 — Bomba Energia Getränkevertriebs v. SMHV — Eckes-Granini (Bomba)

(Asia T-372/06) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2009/C 55/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH (Rohrbach, Itävalta) (edustaja: asianajaja A. Kockläuner)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: M. Kicia)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Eckes-Granini Group GmbH, aikaisemmin Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Saksa) (edustaja: asianajaja W. Berlit)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 3.10.2006 asiassa R 184/2005-2 tekemästä päätöksestä, joka liittyy väitemenettelyyn Eckes-Granini GmbH & Co KG:n ja Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH:n välillä.

Tuomiolauselma

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH ja Eckes-Granini Group GmbH veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kumpikin niistä veloitetaan korvaamaan puolet sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 42, 24.2.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.12.2008 — Portela v. komissio

(Asia T-137/07) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — EY-merkinnällä varustettujen viallisten digitaalisten kuumemittarien kaupan pitäminen — Komission passiivisuus — Syy-yhteys — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain oikeudellisesti selvästi perusteeton)

(2009/C 55/46)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} (Queluz, Portugali) (edustaja: asianajaja C. Mourato)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: P. Guerra e Andrade ja B. Schima)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti vaatimus, että komissio on veloitettava toimimaan lääkinnällisistä laitteista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY (EYVL L 169, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna in vitro-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/79/EY (EYVL L 331, s. 1), 14 b artiklan mukaisesti, siten, että se määrää TÜV Rheinland Product Safety GmbH -nimisen tarkastusyhtiön, Saksan liittotasavallan välityksellä, ottamaan käyttöön kantajan hyväksi direktiivin 93/42 liitteessä XI olevassa 6 kohdassa tarkoitetun pakollisen vastuuvakuutuksen, jonka kyseinen yhtiö on tehnyt, ja jos väitettyä vahinkoa ei voida korjata pääasiallisen vaatimuksen avulla, toissijaisesti kantajalle komission eri laiminlyönneistä aiheutuneen vahingon korvaamista koskeva vaatimus

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 155, 7.7.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16.12.2008 — Gaedertz v. SMHV — Living Byte Software (GlobalRemote)

(Asia T-209/07) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitätöintikanne — Mitätöintikanteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2009/C 55/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Johann-Christoph Gaedertz (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja E. M. Gerstenberg)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: B. Schmidt)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Living Byte Software GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Freifrau von Welsler)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 25.4.2007 asiassa R 272/2005-4 tekemästä päätöksestä, joka liittyy mitättömyysmenettelyyn Johann-Christoph Gaedertzin ja Living Byte Software GmbH:n välillä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Kantaja ja väliintulija vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 3) Kantaja veloitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 183, 4.8.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 18.12.2008 — Thierry v. komissio

(Asia T-223/07 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2004 ylennyskierron — Todistajan kuulemista koskevan pyynnön hylkääminen — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2009/C 55/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Michel Thierry (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja F. Frabetti)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja D. Martin)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka on tehty Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa F-82/05, Thierry vastaan komissio, 16.4.2007 antamasta määräyksestä (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja jossa vaaditaan kyseisen määräyksen kumoamista

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Michel Thierry vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan komissiolle tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 199, 25.8.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16.12.2008 — Italia v. parlamentti ja komissio

(Asia T-285/07) ⁽¹⁾

(Oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvä seikka — Oikeudenkäyntiväite — Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten osittainen puuttuminen — Parlamentti ei voi olla vastuussa riidanalaisesta toimesta)

(2009/C 55/49)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: I. Bruni, avustajanaan asianajaja P. Gentili)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Lukošiūtė, R. Ignătescu ja G. Mazzini) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Currall ja A. Aresu)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Helleenien tasavalta (asiamiehet: S. Vodina ja M. Michelogiannaki)

Oikeudenkäynnin kohde

Varallaololuettelon muodostamiseksi informaatiotieteen alan (kirjasto/informatiikka) 20 hallintovirkamiehestä (AD 5) järjestettävää avointa kilpailua EPSO/AD/95/07 koskevan kilpailu-ilmoituksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisen lehden numerossa 8.5.2007 (EUVL C 103 A, s. 7), kumoaminen

Määräysosa

- 1) Kannetta ei oteta tutkittavaksi siltä osin kuin se koskee parlamenttia.
- 2) Italian tasavalta vastaa tästä kanteesta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan siltä osin kuin kanne koskee parlamenttia. Parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 223, 22.9.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16.12.2008 — Italia v. ETSK ja komissio

(Asia T-117/08) (¹)

(Oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvä seikka — Oikeudenkäyntiväite — Kanteen osittainen tutkimatta jättäminen — Komission ei voida katsoa olevan vastuussa toimista)

(2009/C 55/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: I. Bruni, avustajanaan Avvocato dello Stato P. Gentili)

Vastaajat: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) (asiamies: M. Bermejo Garde, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: J. Currall)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: Abogado del Estado F. Díez Moreno)

Oikeudenkäynnin kohde

Avointa virkaa koskevan ilmoituksen nro 73/07, joka koski ETSK:n pääsihteerin virkaa (palkkaluokka A*16) ja joka julkaistiin 28.12.2007 Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL C 316 A, s. 1) sekä tämän ilmoituksen oikaisun, joka julkaistiin 30.1.2008 Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL C 25 A, s. 21), kumoaminen

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin se koskee komissiota.
- 2) Italian tasavalta vastaa sille tästä kanteesta, siltä osin kuin se koskee komissiota, aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista ja lisäksi se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 116, 9.5.2008.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 23.12.2008 — AES-Tisza v. komissio

(Asia T-468/08 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Valtiontuet — Komission päätös, jolla Unkarin tasavallan tietyille sähköntuottajille sähkönhankintasopimuksina myöntämät tuet todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomiksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyden puuttuminen — Intressivertailu)

(2009/C 55/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: AES-Tisza Erőmű kft (AES-Tisza kft) (Tiszaújváros, Unkari) (edustajat: asianajajat T. Ottervanger ja E. Henny)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Flynn, N. Khan ja K. Talabér-Ritz)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus Unkarin tasavallan sähkönhankintasopimuksina myöntämästä valtiontuesta 4.6.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 2223 lopullinen 1 artiklan täytäntöönpanon lykkäämiseksi

Määräysosa

- 1) Välimiinhakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 8.12.2008 — Tuzzi fashion v. SMHV — El Corte Inglés (Emidio Tucci)**(Asia T-535/08)**

(2009/C 55/52)

Kannekirjelmän kieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Tuzzi fashion GmbH (Fulda, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Kunze ja G. Würtenberger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: El Corte Inglés, SA (Madrid, Espanja)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 23.9.2008 asiassa R 1561/2007-2 tekemä päätös on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: valituslautakunnassa käydyn menettelyn vastapuoli

Haettu yhteisön tavamerkki: kuviomerkki "Emidio Tucci" luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: saksalainen numerolla 1 078 843 luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity sanamerkki "TUZZI"; kansainvälinen numerolla 496 835 luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity sanamerkki "TUZZI", joka on voimassa Itävallassa, Ranskassa, Benelux-maissa ja Puolassa; toiminimi "TUZZI FASHION GMBH", jota käytetään Saksassa elinkeinotoiminnassa vaatteita varten

Väiteosaston ratkaisu: väite hylätään kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: valitus hylätään

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen 40/94 8 artiklan 1 ja 4 kohtaa on rikottu, sillä valituslautakunta arvioi virheellisesti, että kyseessä olevien tavamerkkien välillä on sekaantumis-

vaara; neuvoston asetuksen 40/94 73 artiklaa on rikottu, sillä valituslautakunta ei vastannut perusteellisesti kantajan esittämiin väitteisiin ja perustellut objektiivisesti, mihin päätös perustui; neuvoston asetuksen 40/94 74 artiklaa on rikottu, sillä valituslautakunta laiminlöi tutkinnan rajoittamisen osapuolten esittämiin tosiseikkoihin, todistusaineistoon ja väitteisiin; neuvoston asetuksen 40/94 79 artiklaa on rikottu, sillä arvioidessaan kantajan oikeuksien rikkomista koskevaa puolustusta valituslautakunta ei ottanut huomioon jäsenvaltioissa tunnustettuja oikeudenkäyntiä koskevia yleisiä periaatteita.

Kanne 9.12.2008 — Huvis v. neuvosto**(Asia T-536/08)**

(2009/C 55/53)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Huvis Corporation (Soul, Korean tasavalta) (edustajat: asianajajat J.-F. Bellis, F. Di Gianni ja R. Antonini)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- polkumyynnittullien säilyttämisestä Valko-Venäjältä, Kiinan kansantasavallasta, Saudi-Arabiasta ja Koreasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen väli-vaiheen tarkastelun jälkeen 10.9.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 893/2008 ⁽¹⁾ on kumottava sikäli kuin siinä ei kumota polkumyynnittullia, jota sovelletaan kantajaan 29.12.2006 lähtien, joka on päivä, jona Taiwanista ja Malesiasta peräisin oleviin polyesterikatkokuituihin sovellettiin väliaikaista polkumyynnittullia, jota komissio päätti olla kantamatta 19.6.2007 tekemässään päätöksessä N:o 2007/430/EY ⁽²⁾
- neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantaja, joka on Korean sijoittautunut yhtiö, vaatii neuvoston asetuksen N:o 893/2008 osittaista kumoamista sikäli kuin siinä ei kumota polkumyynnittullia, jota sovelletaan polyesterikatkokuituihin, joita kantaja valmistaa ja jotka ovat peräisin Koreasta, 29.12.2006 lähtien. Kantaja väittää, että samaa kohtelua, jota sovellettiin komission päätöksessä N:o 2007/430/EY Taiwanista ja Malesiasta peräisin oleviin polyesterikatkokuituihin, pitäisi soveltaa Koreasta peräisin oleviin polyesterikatkokuituihin. Kantajan mukaan polkumyynnittulli on näin ollen kumottava samasta päivästä alkaen Koreasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen osalta.

Kantaja esittää kaksi perustetta vaatimustensa tueksi.

Kantaja väittää, että pysyttämällä polkumyynnin vastaiset toimenpiteet Koreasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnin osalta samanaikaisesti, kun polyesterikatkokuitujen tuontiin Malesiasta ja Taiwanista ei sovellettu polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, Euroopan yhteisöjen toimielimet loukkasivat yhdenvertaisen kohtelun perusperiaatetta. Kantaja kiistää neuvoston esittämät kolme argumenttia erilaisen kohtelun oikeuttamiseksi. Se, että Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tapauksessa valitus peruutettiin ja että neuvosto ei ratkaissut asiaa lopullisesti, ei voi kantajan mukaan oikeuttaa Koreasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tapauksen syrjivää kohtelua. Kantaja kiistää myös seikan, jonka mukaan se, että yhteisön etua koskeva testi, jota sovellettiin Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tapauksessa, oli erilainen kuin Koreasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tapauksessa, voisi oikeuttaa jälkimmäisen syrjivän kohtelun. Kantaja väittää edelleen, että toisin kuin neuvosto katsoi, se, että yhteisön edun osalta päädyttiin eri päätelmiin yhtäältä Malesiaa ja Taiwania ja toisaalta Koreaa koskeneissa tutkimuksissa, ei myöskään voi oikeuttaa syrjivää kohtelua.

Kantaja väittää edelleen, että päätökseen siitä, että kantajan valmistamien ja viemien polyesterikatkokuitujen tuontiin liittyvien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättäminen ei ole oikeutettua yhteisön edun perusteella, liittyy perustavanlaatuisa ristiriitaisuutta ja epäyhtenäisyyttä.

⁽¹⁾ EYVL L 247, s. 1.

⁽²⁾ Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan polkumyynnimenettelyn päättämisestä ja käyttöön otetun väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien vapauttamisesta 19.6.2007 tehty komission päätös (EUVL L 160, s. 30).

Kanne 9.12.2008 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber ym. v. neuvosto

(Asia T-537/08)

(2009/C 55/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd, Ningbo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Xiake Color Spinning Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (Kiina) (edustajat: asianajaja J.-F. Bellis ja barrister G. Vallera)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- polkumyöntitullien säilyttämisestä Valko-Venäjältä, Kiinan kansantasavallasta, Saudi-Arabiasta ja Koreasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen väli-vaiheen tarkastelun jälkeen 10.9.2008 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 893/2008 ⁽¹⁾ on kumottava taannehtivien oikeusvaikutuksin 29.12.2006 alkaen eli siitä päivästä alkaen, jona Taiwanista ja Malesiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontiin kohdistettiin tilapäisiä polkumyöntitulleja, jotka komissio päätti jättää kantamatta 19.6.2007 tekemällään päätöksellä 2007/430/EY ⁽²⁾
- neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka ovat Kiinaan sijoittautuneita yhtiöitä, vaativat kanteessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston asetuksen N:o 893/2008, jolla säilytetään tietyt polkumyynnin vastaiset toimenpiteet muun muassa kantajien valmistamien ja Kiinasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnin osalta. Kantajat väittävät, että samaa kohtelua, josta komission päätöksellä 2007/430/EY päätettiin Taiwanista ja Malesiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen osalta, olisi sovellettava Kiinasta peräisin oleviin polyesterikatkokuituihin. Näin ollen Kiinasta peräisin olevia polyesterikatkokuituja koskeva polkumyöntitulli olisi kumottava samasta päivästä eli 29.12.2006 alkaen.

Kantajien esittämät oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, jotka esitetään asiassa T-536/08, Huvis vastaan neuvosto.

⁽¹⁾ EUVL L 247, s. 1.

⁽²⁾ Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan polkumyynnimenettelyn päättämisestä ja käyttöön otetun väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien vapauttamisesta 19.6.2007 tehty komission päätös 2007/430/EY (EUVL L 160, s. 30).

Kanne 9.12.2008 — REWE-Zentral v. SMHV

(Asia T-538/08)

(2009/C 55/55)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: REWE-Zentral AG (Köln, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Kinkeldey ja A. Bognár)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Kodi Diskontlāden GmbH (Oberhausen, Saksa)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 6.10.2008 tekemä päätös — valitus N:o R 744/2008-4 — on kumottava ja
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Väriltään, sininen, vaaleanpunainen ja valkoinen kuviomerkki ”inēa” luokkiin 3, 5 ja 16 kuuluvia tavaroita varten (hakemus N:o 4 462 826).

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenäytelyssä on vedottu: Kodi Diskontlāden GmbH.

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitteenäytelyssä on vedottu: ”MINEA” (tavaramerkki N:o 303 61 428,5) luokkiin 8, 9 ja 16 kuuluvia tavaroita varten, jonka perusteella on esitetty väite luokkaan 16 kuuluvia tavaroita varten haettua rekisteröintää vastaan.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituslautakunnan päätöksen kumoaminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 (1) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kilpailevien tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

(1) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 15.12.2008 — RWE ja RWE Dea v. komissio

(Asia T-543/08)

(2009/C 55/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: RWE AG (Essen, Saksa), RWE Dea AG (Hampur, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Stadler ja M. Röhrig)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- päätöksen 1 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, että kantajat ovat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa
- päätöksen 2 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään kantajille yhteisvastuullisesti 37 440 000 euron suuruinen sakko
- toissijaisesti päätöksen 2 artiklassa kantajille yhteisvastuullisesti määrättyä sakkoa on kohtuullistettava
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajien kanne koskee komission 1.10.2008 asiassa COMP/39.181 — kynttilävatat tekemää päätöstä K(2008) 5476 lopullinen, jossa vastaaja totesi, että tietyt yritykset, muun muassa kantajat, ovat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 53 artiklaa, kun ne osallistuivat jatkuvaan sopimukseen ja/tai jatkuvaan yhdenmukaistettuun menettelytapaan parafiinivahojen alalla.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

Kantajat väittävät ensimmäisessä kanneperusteessaan, että vastaaja on rikkonut EY 81 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen N:o 1/2003 (1) 23 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, kun se sovelsi oikeudenvastaisesti yrityksen määritelmää kantajiin. Vastaaja katsoi kantajien olevan vastuussa aikaisemman DEA Mineraloel AG:n tai — sen jälkeen, kun yritys muuttui yhteisyritykseksi Shellin kanssa — Shell & Dea Oil GmbH:n rikkomuksista ja määräsi kantajille tästä syystä sakon, ilman että se oli todennut kyseessä olevan taloudellinen kokonaisuus.

Toissijaisesti kantajat väittävät toisessa kanneperusteessaan, että vastaaja on soveltanut virheellisesti sakkojen lieventämisestä vuonna 2002 annettua tiedonantoa ja siksi loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se ei ulottanut kantajiin sakon lieventämistä koskevaa hakemusta, jonka Shell teki aikaisemman DEA Mineraloel AG:n, sittemmin Shell & Dea Oil GmbH:n, parafiinivahakaupan osalta. Tämä on ristiriidassa vastaajan sen käsityksen kanssa, jonka mukaan ajanjaksona 3.9.1992–30.7.2002 tämä nimenomainen parafiinivahakauppa oli osa samaa taloudellista kokonaisuutta kuin kantajat. Jos sakkojen lieventämisestä annettua tiedonantoa olisi sovellettu oikein, vastaajan olisi tullut vapauttaa kantajat täysin tällaisesta sakosta.

Toissijaisesti kantajat väittävät kolmannessa kanneperusteessaan, että vastaaja on loukannut sakon laskemista koskevia olennaisia periaatteita, etenkin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, ja rikkonut siksi asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa. Vastaaja on soveltanut virheellisesti sakkojen määräämisestä vuonna 2006 annettuja suuntaviivoja, kun se vahvisti tosiasiallisen liikevaihdon ottamalla huomioon viiteajanjakson, joka ei ollut tarpeeksi edustava, ja vahvisti siten

perusmäärän, joka on kantajien osalta suhteeton ottaen huomioon rikkomukset, joista niiden katsotaan olevan vastuussa, ja kantajia on kohdeltu ilman perusteltua syytä eri tavalla verrattuna muihin osallisiin, mukaan luettuna Shell.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003 L 1, s. 1).

Kanne 15.12.2008 — Hansen & Rosenthal ja H & R Wax Company v. komissio

(Asia T-544/08)

(2009/C 55/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Hansen & Rosenthal KG (Hampuri (Saksa), H & R Wax Company Vertrieb GmbH (Hampuri, Saksa) (edustajat: J. Schulte ja A. Lober)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- 1.10.2008 asiassa COMP/39.181 — kynttilävähat — tehty Euroopan yhteisöjen komission päätös K(2008) 5476 lopullinen on kumottava kantajia koskevin osin
- toissijaisesti tuossa päätöksessä kantajille määrätty sakko on kumottava tai sitä on — ainakin — alennettava
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat 1.10.2008 asiassa COMP/39.181 — kynttilävähat — tehdyn komission päätöksen K(2008) 5476 lopullinen, jossa vastaaja on todennut, että tietyt yritykset, joihin kantajat kuuluvat, ovat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa siksi, että ne ovat osallistuneet jatkuvaan sopimukseen ja/tai jatkuvaan yhdenmukaistettuun menettelytapaan parafiinivahojen alalla.

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kuusi kanneperustetta seuraavasti:

Ensimmäisessä kanneperusteessa kantajat väittävät, että päätöksen perustelut ovat huomattavan puutteelliset. Se on siten kumottava EY 81 artiklan rikkomisen ja sen kanssa yhteydessä olevan kantajien puolustusoikeuksien loukkaamisen takia.

Kantajat katsovat toisessa kanneperusteessa, että EY 81 artiklan rikkomista koskevat edellytykset eivät täyty. Jo yhteinen tavoite

puuttuu kantajien ja muiden parafiinintuottajien välillä. Kantajat eivät ole osallistuneet kilpailua rajoittaviin sopimuksiin tai yhteistoimintaan. Hinnankorotusta koskevien kirjeiden lähettämisen tarkoituksena ei ollut kilpailua rajoittavien sopimusten tai yhteistoiminnan täytäntöönpano, vaan se tapahtui toimitussuhdeiden puitteissa. Tietojen vaihtaminen ei johtanut myöskään kilpailunrajoitukseen.

Toissijaisesti kantajat riitauttavat kolmannessa–kuudennessa kanneperusteessa vahvistetun sakon määrän

— komissio on soveltanut virheellisesti sakkojen määräämisestä annettuja suuntaviivoja, jotka annettiin vasta 2006, vaikka tapahtuneeksi väitetty rikkomus oli päättynyt keväällä 2005. Komissio on siten loukannut periaatetta, jonka mukaan hallintoelimen toimet sitovat sitä itseään, taannehtivuuskiellon periaatetta ja legaliteettiperiaatetta

— kantajat arvostelevat neljännessä kanneperusteessa sitä, että komissio on laskenut sakkojen kannalta merkityksellisen liikevaihdon virheellisesti. Kantajien parafiinutuotteista asian kannalta merkityksellisinä vuosina 2002–2004 saatu liikevaihto oli vain 18,97 miljoonaa euroa. Komissio oli ottanut sakon laskemisen perusteeksi kuitenkin 26 miljoonan euron suuruisen liikevaihdon

— kantajat esittävät viidennessä kanneperusteessa, että komissio on arvioinut virheellisesti rikkomisen vakavuuden virheellisesti. Se on loukannut suhteellisuusperiaatetta sillä, että se on vahvistanut rikkomuksen vakavuuden sekä myös pääsymaksun suhteen liikevaihdon osan suuruudeksi 17 prosenttia. Lisäksi yritysten kokoa ja merkitystä ei ole otettu riittävästi huomioon

— kantajat esittävät kuudennessa kanneperusteessa, että komissio on selvittänyt virheellisesti kantajien syyksi luetun rikkomuksen keston. Se ei ole näyttänyt koko niiden syyksi luetun ajanjakson ajalta, että ne olisivat osallistuneet kilpailunrajoituksiin.

Kanne 12.12.2008 — X-Technology Swiss v. SMHV (sukan kuvaus)

(Asia T-547/08)

(2009/C 55/58)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: X-Technology Swiss GmbH (edustajat: asianajajat A. Herbertz ja R. Jung)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 6.10.2008 tekemä päätös R 846/2008-4 on kumottava
- harmonisointivirasto on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki ”muu tavaramerkki — ulkoasumerkki”, jonka väri on ”oranssi (Pantone 16-1359 TPX)” luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten (hakemus N:o 5 658 117).

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska haetulla tavaramerkillä on vaadittu vähimmäiserottamiskyky.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 15.12.2008 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen v. komissio

(Asia T-550/08)

(2009/C 55/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hampuri, Saksa) (edustajat: Rechtsanwältin U. Itzen ja Rechtsanwältin J. Ziebarth)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava kantajaa koskevilta osin
- toissijaisesti kantajalle riidanalaisella päätöksellä määrätyn sakon määrää on alennettava huomattavasti
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa sen komission asiassa COMP/39.181 — Kyntilävaha 1.10.2008 tekemän päätöksen K(2008) 5476 lopullinen, jossa vastaaja totesi tiettyjen yritysten, kantaja mukaan lukien, syyllistyneen jatkuvaan sopimukseen ja/tai yhdenmukais-

tettuihin menettelytapoihin parafiinivahamarkkinoilla ja rikkoneen näin ollen EY 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että komissio laiminlöi EY 253 artiklan mukaisen perusteluvollisuutensa ja loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia, koska sen riidanalaisessa päätöksessä esitetystä todistusteiden arvioinnista ei ilmene, mitkä teot kantajan syyksi on tosiasiaa luettu. Komission suorittama todisteiden kokonaisarviointi koskee kantajan lisäksi myös muita yrityksiä, joiden menettelyä ei voida lukea kantajan syyksi. Todisteiden arviointia koskevat epäselvyydet loukkasivat kantajan mukaan sen puolustautumisoikeuksia, sillä komission on osoitettava selkeästi ja yksiselitteisesti, mitkä teot kunkin yrityksen syyksi on luettu ja mitä näistä teoista seuraa.

Kantaja väittää lisäksi, ettei se ole osallistunut EY 81 artiklan rikkomiseen. Kantaja katsoo, että sen lisäksi, että komissio ei muodollisesti arvioinut todisteita oikealla tavalla, myös todisteiden toissijainen aineellinen arviointi osoittaa, etteivät kantajaa vastaan esitetyt väitteet ole perusteltuja. Niiden yksityiskohtaisesti kuvattujen tapaamisten ja todisteiden arvioinnissa huomioon otettujen tositteiden perusteella ei voida todeta, että kantaja olisi osallistunut kartelliin. Näin on erityisesti, kun otetaan huomioon se seikka, että rikkomiset, joihin kantajan alun perinkin väitettiin syyllistyneen, olivat ainoastaan lieviä. Komissio ei kuitenkaan ottanut huomioon tätä seikkaa todisteiden harkinnassa vaan se viittasi sen sijaan kantajan vahingoksi todisteisiin, joiden perusteella kolmansien osapuolten mahdollisesti voitaisiin todeta syyllistyneen sellaisiin rikkomisiin, joihin kantaja ei ollut osallistunut.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja vetoaa vanhentumiseen. Kantaja toteaa luovuttaneensa kyseisen jakeluliiketoiminnan jo vuoden 2000 alussa toiselle yritykselle, minkä vuoksi se katsoo, että ensimmäisen kantajaa vastaan toteutetun vanhentumisajan kulumisen katkaisevan toimen, joka toteutettiin keväällä 2005, perusteella ei voida aloittaa kantajaa koskevaa rikkomismenettelyä.

Kanne 15.12.2008 — H & R ChemPharm v. komissio

(Asia T-551/08)

(2009/C 55/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Saksa) (edustajat: Rechtsanwalt M. Klusmann ja Rechtsanwalt S. Thomas)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava kantajaa koskevilta osin.
- Toissijaisesti kantajalle riidanalaisessa päätöksessä määrätyn sakon määrää on pienennettävä sopivasti.
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa asiassa COMP/39.181 — Kynttilävaha 1.10.2008 tehdyn komission päätöksen K (2008) 5476 lopullinen, jolla vastaaja on todennut, että tietyt yritykset, joiden joukkoon kantaja kuuluu, ovat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklaa, koska ne ovat osallistuneet jatkettuun sopimukseen ja/tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan parafiinivaha-alalla.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja vetoaa siihen, että puolustautumisoikeuksia olisi loukattu sillä perusteella, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole tehty eroa kantajan ja muiden erikseen sakotettujen yritysten välillä, vaan siinä on puhuttu yhteisesti H & R/Tudapetrolista. Kantajalle ei ole selvää, mikä tosiasiallinen toiminta on luettu sen viaksi. Näin ollen puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska väitteistä ja päätöksestä on käytävä selvästi ilmi, mitkä tosiasialliset menettelyt ovat olleet perusteena lainvastaisuudelle ja siihen perustuvalla sakolla.

Toissijaisesti kantaja vetoaa toisessa kanneperusteessaan siihen, että sitä, että kantaja olisi rikkonut kilpailusääntöjä, ei ole näytetty. Komissio ei kantajan mukaan sen vuoksi, että se on esittänyt yhteiset todisteet kaikkia niitä vastaan, joille päätös on osoitettu, ole havainnut, ettei siitä, että kantaja olisi rikkonut kilpailusääntöjä, ole mitään todisteita. Kantaja vetoaa siihen, että komissio ei ole tehnyt riittävän eriteltyä ja yksilöityä näytön arviointia, josta olisi voinut ja pitänyt ilmetä, että esitetyt todisteet eivät ole voineet näyttää, että kantaja on rikkonut kilpailusääntöjä.

Edelleen toissijaisesti kantaja vetoaa kolmannessa kanneperusteessaan siihen, että sakkojen laskennassa on käytetty liian korkeaa laskentapohjaa.

Edelleen toissijaisella neljännellä kanneperusteellaan kantaja vetoaa siihen, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu ja että syrjintäkieltoa on rikottu sen vuoksi, että sakkojen laskennassa on tehty arviointivirhe. Erityisesti kantaja vetoaa arviointivirheeseen liikevaihto-osuuden ja osallistumismaksun määrittämisessä 17 prosenttiin rikkomisen vakavuuden perusteella ja siihen, että sakkojen määrä on kohtuuttoman suuri, koska yrityksen kokoa ei ole otettu oikeasuhteisesti huomioon. Lopuksi kantaja vetoaa vielä siihen, että vuoden 2006 sakkoja koskevia suuntaviivoja on sovellettu esillä olevaan asiaan taannehtivasti, mikä on lainvastaista.

Kanne 17.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Domótica**(Asia T-552/08)**

(2009/C 55/61)

*Oikeudenkäyntikieli: portugali***Asianosaiset**

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A.M. Rochaud-Jôet ja S. Petrova, avustajinaan asianajajat G. Anastácio ja A. R. Andrade)

Vastaaja: Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Integentes, Lda (Lissabon, Portugali)

Vaatimukset

- Vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle 124 319,22 euroa, joka muodostuu kantajan Thermie-ohjelman yhteydessä tehdyn sopimuksen nro BU/466/94 PO/ES täytäntöön panemiseksi maksamasta ennakosta; sopimus irtisanottiin vastaajan ja muiden sopimuskumppaneiden laiminlyötyä sopimusveloitteensa; tähän summaan lisätään 30.9.2008 mennessä erääntyneet 48 180,00 euron suuruiset viivästyskorot, sekä koko summan tosiasialliseen maksamiseen asti erääntyvät korot
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen komissio teki 17.1.1995 asetuksen (ETY) N:o 2008/90 (1) mukaisen Thermie-sopimuksen N:o BU/466/94 PO/ES kantajan, Hospitais da Universidade de Coimbran (Coimbran yliopistolliset sairaalat) sekä Técnicas Reunidas S.A. -yhtön kanssa.

Vastaaja nimettiin hankkeen koordinoijaksi ja sen tehtävänä oli toimittaa komissiolle tarpeelliset asiakirjat ja laatia yhteys sopimuskumppaneiden ja komission välille. Sopimuskumppanit olivat yhteisvastuussa.

Komissio maksoi sovitun mukaisesti 10.2.1995 ennakkona 30 prosenttia eli 176 693 euroa.

Komissio irtisanoi sopimuksen 24.5.2000 perustellusti (vaatimusten esittämisen jälkeen) seuraavien laiminlyöntien perusteella:

- täytäntöönpanon viivästykset, joista ei oltu ajoissa ilmoitettu komissiolle
- Domótican kyvyttömyys hoitaa hankkeen täytäntöönpano (jonka se on myöntänyt)
- laiminlyönti lähettää ajoissa ja oikeiden menettelytapojen mukaisesti taloudelliset ja tekniset kertomukset komissiolle
- hankkeen täytäntöönpanotöiden suorittamatta jättäminen alkuperäisessä määräajassa sekä myöhemmin myönnettyssä (31.8.2000) jatkatussa määräajassa

Näin ollen sopimuspuolet eivät virheellisen menettelynsä vuoksi ole täyttäneet niille kuuluvia sopimusvelvoitteitaan.

Sopimuksessa annettiin komissiolle mahdollisuus vaatia siinä tapauksessa, että sopimuspuolet eivät noudata sopimusta, sen myöntämän rahoitustuen takaisin maksamista kokonaan tai osittain, korkoineen.

Komissiolla on oikeus saada takaisin 172 499,22 euroa, joka vastaa alun perin maksettua määrää 10.2.1995 lähtien erääntyneine korkoineen; tästä määrästä on vähennetty kantajalle sopimuksen osittaisesta täytäntöön panosta aiheutuneet kulut, sellaisina kuin komissio on ne hyväksynyt, ja tähän määrään on vielä lisättävä korot, jotka eivät ole vielä erääntyneet.

(¹) Energiatekniologioiden edistämisestä Euroopassa (Thermie-ohjelma) 29.6.1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2008/90 (EYVL L 185, s. 1).

Kanne 8.12.2008 — Euroopaiki Dynamiki v. komissio

(Asia T-554/08)

(2009/C 55/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopaiki Dynamiki Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat N. Korogiannakis, P. Katsimani ja M. Dermitzakis)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Kantajalle 26.9.2008 päivätyllä kirjeellä tiedoksiannettu verotuksen ja tulliliiton pääosaston päätös, jolla hylättiin tarjous, jonka kantaja teki yhteisön tullien, valmisteverojen ja verotuksen alalla käytettäviin tietokonesovelluksiin liittyvien palvelujen tarjoamista koskevaa tarjouskilpailua TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) koskevan tarjouspyyntöilmoituksen (EUVL 2008/S 203-268728) perusteella, sekä kaikki tähän liittyvät myöhemmät päätökset, mukaan lukien päätös tehdä hankintasopimus tarjouskilpailun voittaneen tarjoajan kanssa, on kumottava

— verotuksen ja tulliliiton pääosasto on veloitettava maksamaan kantajalle 7 638 125 euron määrä korvauksena kantajalle kyseisestä tarjouskilpailumenettelystä aiheutuneesta vahingosta

— verotuksen ja tulliliiton pääosasto on veloitettava korvaamaan kantajalle tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja muut kulut siinäkin tapauksessa, että kanne hylätään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan EY 230 artiklan nojalla sen kantajalle 26.9.2008 päivätyllä kirjeellä tiedoksiannetun Euroopan yhteisöjen komission (verotuksen ja tulliliiton pääosasto) päätöksen kumoamista, jolla hylättiin tarjous, jonka kantaja teki yhteisön tullien, valmisteverojen ja verotuksen alalla käytettäviin tietokonesovelluksiin liittyvien palvelujen tarjoamista koskevaa tarjouskilpailua TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) (EUVL 2008/S 203-268728) koskevan kilpailuilmoituksen perusteella, sekä vahingonkorvausta.

Kantaja väittää, että arviointikomitea teki kyseisen tarjouksen arvioinnissa ilmeisiä arviointivirheitä. Kantajan mukaan arviointikomitea poikkesi komission tavanomaisesta noudattamasta politiikasta, kun se ei ottanut huomioon TIMEAn tarjousarvioita, jonka mukaan hankintaviranomaisen on tarjouskilpailun valintavaiheessa otettava yhteyttä tarjoajaan pyytääkseen tältä lisätietoja tai tarkennuksia. Kantaja väittää lisäksi, että hankintaviranomainen rikkoi varainhoitoasetuksen 100 artiklaa ja loukkasi hyvän hallinnon periaatetta sekä luottamuksensuojan periaatetta. Lisäksi kantaja väittää, että hankintaviranomainen syylistyi hankintavallan väärinkäyttöön ja loukkasi varainhoitoasetuksen 93 artiklan 1 kohdassa säädettyjä avoimuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita.

Kantaja väittää, että vastaaja ei esittänyt sille asianmukaista analyysiä kantajan esittämien kommenttien ja arviointikertomuksen perusteella suoritettujen tarkistusten tuloksista.

Kantaja väittää, että vastaaja sovelsi valintakriteerejä väärin hylätäkseen kantajan tarjouksen. Näin tehdessään se rikkoi komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (¹) 134 artiklan 2 kohtaa ja 148 artiklan 3 kohtaa sekä direktiivin 92/50 (²) 32 artiklan 2 kohtaa.

(¹) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, s. 1).

(²) Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1).

Kanne 16.12.2008 — iPublish Ganske Interactive Publishing v. SMHV (Navigointilaitetta esittävä merkki)

(Asia T-555/08)

(2009/C 55/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: iPublish Ganske Interactive Publishing GmbH (Hampuri, Saksa) (edustaja: Rechtsanwalt V. Knies)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- asiassa R 709/2008-4 3.10.2008 tehty SMHV:n neljännen valituslautakunnan päätös on kumottava
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kolmiulotteinen tavaramerkki, joka esittää sinimustaa navigointilaitetta, jonka ominaispiirteisiin kuuluu muun muassa sen kyljessä oleva sininen raita, luokkiin 9, 39 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten.

Tutkijan päätös: Hakemus hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska haetulla tavaramerkillä on vaadittu erottamiskyky.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994 L 11, s. 1).

Kanne 17.12.2008 — Slovenská pošta v. komissio

(Asia T-556/08)

(2009/C 55/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Slovenská pošta a.s. (Banská Bystrica, Slovakian tasavalta) (edustajat: lakimies O. Brouwer, lakimies C. Schillemans ja lakimies M. Knapen)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantaja vaatii 7.10.2008 tehdyn sellaisen komission päätöksen K(2008) 5912 lopullinen (asia COMP/39.562 — Slovakian postilaki) kumoamista EY 230 artiklan nojalla, jolla komissio totesi, että Slovakian postilainsäädäntö, joka koskee sekamuotoisia postipalveluja, on EY 86 artiklan 1 kohdan, luetuna yhdessä EY 82 artiklan kanssa, vastainen siltä osin kuin siinä varataan kantajalle oikeus sekamuotoisten postilähetysten toimittamiseen.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä perustetta.

Ensinnäkin se väittää, että komissio loukkasi yhteisön oikeuden mukaista hyvän hallinnon periaatetta, koska se ei tutkinut asianmukaisesti kaikkia tosiseikkoja ja näkökohtia, jotka asiaan liittyivät, sillä kantajan mielestä riidanalainen päätös perustui lukuihin oletuksiin. Kantaja huomauttaa lisäksi, että komissio rikkoi EY 253 artiklassa määrättyä perusteluvollisuutta.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio loukkasi kantajan oikeutta tulla kuulluksi.

Kolmanneksi kantaja väittää, että komissio teki ilmeisiä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia arviointi- ja tulkintavirheitä sen osalta, oliko yksinoikeuksien myöntäminen postialalla lainmukaista, minkä seurauksena komissio sovelsi virheellisesti EY 86 ja EY 82 artiklaa.

Neljänneksi kantaja väittää, että hyväksymällä perustavanlaatuisesti erilaisen ja aikaisemmasta poikkeavan lähestymistavan merkityksellisten markkinoiden määrittelemisessä komissio loukkasi oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita.

Kanne 18.12.2008 — mPAY24 v. SMHV — Ultra (MPAY)

(Asia T-557/08)

(2009/C 55/65)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: mPAY24 GmbH (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja H. Z. Zeiner)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje Ob Savi, Slovenia)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 221/2007-1 30.9.2008 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin sillä hylättiin kantajan tekemä väite
- SMHV ja vastapuoli valituslautakunnassa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavamerkki: Kuviomerkki "MPAY" luokkiin 9, 35, 36, 37, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — hakemus N:o 3 587 896

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön tavamerkkirekisteröinti N:o 2 061 656, sanamerkki "MPAY24", luokkiin 9, 16, 35, 36 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten; Itävallan tavamerkkirekisteröinti N:o 200 373, sanamerkki "MPAY24", luokkiin 9, 16, 35, 36 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Tavamerkkihakemus hylättiin kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin osittain

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen 40/94 8 artiklan 1 ja 4 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta on arvioinut virheellisesti kyseessä olevien tavamerkkien sekaantumisvaaran.

Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 19.12.2008 virkamiestuomioistuimen asiassa F-74/07, Meierhofer v. komissio, 14.10.2008 antamasta tuomiosta

(Asia T-560/08 P)

(2009/C 55/66)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Currall ja B. Eggers)

Muu osapuoli: S. Meierhofer (München, Saksa)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- virkamiestuomioistuimen asiassa F-74/07, Meierhofer v. komissio, 14.10.2008 antama tuomio kumotaan
- asianosaiset veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-74/07, Meierhofer v. komissio, 14.10.2008 antamaa tuomiota, jolla virkamiestuomioistuin kumosi avoimen kilpailun EPSO/AD/26/05 valintalautakunnan 19.6.2007 tekemän päätöksen sen vuoksi, että perusteluvollisuus oli laiminlyöty.

Kyseisellä päätöksellä hylättiin hakijan tekemä vaatimus, joka koski sen valintalautakunnan päätöksen uudelleen tutkimista, jossa todettiin, että kantaja ei läpäissyt valintamenettelyn suullista koetta. Hakijan suullisessa kokeessa saama pistemäärä alitti puolella pisteellä vaaditun vähimmäispistemäärän. Kilpailuilmoituksen mukaan suullinen koe arvosteltiin yhdellä kokonaisarvosanalla.

Valitus koskee valintalautakunnan perusteluvollisuuteen liittyviä vaatimuksia ja yhteisöjen tuomioistuinten valvontaperusteita. Valittaja arvostelee erityisesti virkamiestuomioistuimen tekemää päätelmää, jonka mukaan "erityisissä olosuhteissa", esimerkiksi silloin, kun arvosana alittaa vain niukasti vaaditun vähimmäispistemäärän, perusteluvollisuuden täyttämiseksi ei riitä se, että valintalautakunta ilmoittaa suullisessa kokeessa hylätylle hakijalle vain hylkäämiseen johtaneen arvosanan.

Valittaja esittää valituksensa tueksi, että tämä näkemys johtaa oikeudelliseen epävarmuuden tilaan:

- Ensiksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluvollisuus on sovitettava yhteen yhteisön virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 6 artiklan mukaisen salassapitovelvollisuuden kanssa, joka sitoo valintalautakuntaa ja jonka mukaan valintalautakunnan yksittäisten jäsenten näkemyksiä ei saa paljastaa, kuten ei myöskään yksityiskohtia hakijaa koskevasta arvioinnista sinänsä tai muihin hakijoihin verrattuna
- Toiseksi on mahdollista, että tuomioistuimen esittämä vertaus tapauksiin, joissa on kysymys oikeudesta tutustua asiakirjoihin, on erheellinen, koska henkilöstösääntöjen liitteessä III olevaan 6 artiklaan ei sisälly poikkeuksia tai intresipunnintaa koskevia säännöksiä
- Kolmanneksi tuomioistuin ei ole ottanut huomioon oikeuskäytäntöä, jonka mukaan perusteluvollisuuden on oltava oikeassa suhteessa asianomaiseen toimenpiteeseen nähden ja tuomioistuimen on voitava ainoastaan tutkia päätöksen laillisuus. Koska yhteisöjen tuomioistuimet eivät voi valvoa suullisia kokeita jälkikäteen niiden luonteen vuoksi, on valvonta tähän mennessä rajoittunut pääasiallisesti sen tutkimiseen, että menettelysääntöjä ja kilpailuilmoitusta on noudatettu.

Tuomio synnyttää oikeudellisen epävarmuuden tilan myös siltä osin kuin kysymys on niiden eri prosessuaalisten toimenpiteiden välisestä erosta, jotka koskevat toimielimelle esitettyä vaatimusta esittää luottamuksellisia asiakirjoja, ja tilannetta, jossa niiden esittämisestä kieltäytymistä voidaan käyttää asianomaista vastaan (prosessinjohtotoimenpiteet ja selvittämistoimet). Käsiteltävänä olevassa asiassa tuomioistuin on tulkinnut komission kannan täysin väärin, koska komissio ei ole missään tapauksessa kieltänyt esittämästä asiakirjoja. Komissio on lisäksi selittänyt tuomioistuimelle, että se ei voi esittää kysymyksessä olevia asiakirjoja tuomioistuimen esittämien prosessinjohtotoimien perusteella, vaan se odottaa, että asian ratkaisukokoonpano määrää tältä osin selvittämistoiimesta.

tämään yhteisöjen tuomioistuimelle samassa ajassa huomautuksensa niitä tukevine yksityiskohtaisine lukuineen

- Euroopan yhteisö on velvoitettava maksamaan kantajille hyvityskorkoa, joka on viivästyskoron suuruinen, tappion aiheutumispäivästä lukien
- Euroopan yhteisö on velvoitettava maksamaan 8 prosentin tai minkä tahansa yhteisöjen tuomioistuimen määrittämän asianmukaisen määrän suuruista viivästyskorkoa, joka laskeetaan maksettavalle määrälle yhteisöjen tuomioistuimen tuomion antamispäivästä varsinaiseen maksuun saakka ja
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 15.12.2008 — Bactria ja Gutknecht v. komissio

(Asia T-561/08)

(2009/C 55/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Saksa) ja Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Saksa) (*edustajat:* asianajajat K. Van Maldegem ja C. Mereu)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi ja se on katsottava perustelluksi
- Euroopan yhteisö on velvoitettava maksamaan 3 912 569 euron suuruiseksi arvioitu korvaus tai muu summa, jonka kantajat osoittavat tämän menettelyn kuluessa tai jonka yhteisöjen tuomioistuin määrää *ex aequo et bono*, vahingosta, joka kantajille aiheutui (i) asetuksen N:o 1896/2000 6 artiklan 2 kohdan lainvastaisesta antamisesta yhdessä asetuksen N:o 2032/2003 ja komission asetuksen N:o 1451/2007 kanssa, tai toissijaisesti (ii) komission laiminlyönnistä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kantajien tietosuojaoikeudet biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annettuun direktiiviin (jäljempänä direktiivi) liittyen pysytettiin ja vapaamatkustus vältettiin tarkistusohjelman kuluessa
- toissijaisesti on annettava välituomio siitä, että Euroopan yhteisön on korvattava aiheutunut tappio, ja asianosaiset on velvoitettava esittämään yhteisöjen tuomioistuimelle kohtuullisessa ajassa tuomion antamispäivästä luvut, jotka koskevat asianosaisten välillä sovitun korvauksen määrää, tai jos sopimukseen ei päästä, asianosaiset on velvoitettava esit-

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantajat vaativat EY 235 artiklan mukaisesti korvausta vahingosta, joka niille väitetysti aiheutui biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽¹⁾ 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta 7.9.2000 annetun komission asetuksen 1896/2000⁽²⁾ 6 artiklan 2 kohdan antamisesta yhdessä komission asetuksen 2032/2003⁽³⁾ ja komission asetuksen 1451/2007⁽⁴⁾ kanssa.

Toissijaisesti kantajat vaativat korvausta vahingosta, joka niille väitetysti aiheutui komission laiminlyönnistä varmistaa direktiivin 98/8 12 artiklan mukaisesti ilmoittajille myönnetty tietosuojaoikeudet. Ne väittävät edelleen, että kantajille aiheutunut vahinko komission lainvastaisen toiminnan vuoksi muodostuu ensimmäisen kantajan liikeyrityksen arvon huomattavasta alenemisestä ja saamatta jääneestä voitosta (*lucrum cessans*), jonka ensimmäinen kantaja olisi saanut myymällä kyseessä olevia biosidituotteita ja näissä biosidituotteissa olevia tehoaineita, jos komissio ei olisi toiminut niin kuin se toimi.

Sen vahingon lisäksi, joka toiselle kantajalle väitetään aiheutuneen ensimmäisen kantajan osakkeenomistajana ja näin ollen tämän liikeyrityksen omistajana, toisen kantajan väitetään myös menettäneen toimeentulonsa. Kantajat vaativat lopuksi hyvityskorkoa, joka on viivästyskoron suuruinen, väitettyjen tappioiden aiheutumispäivästä lukien.

⁽¹⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16.2.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY (EYVL L 123, s. 1).

⁽²⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta 7.9.2000 annettu komission asetus (EY) N:o 1896/2000 (EYVL L 228, s. 6).

⁽³⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta ja asetuksen (EY) N:o 1896/2000 muuttamisesta 4.11.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 2032/2003 (EYVL L 307, s. 1).

⁽⁴⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4.12.2007 annettu komission asetus (EY) N:o 1451/2007 (EUVL L 325, s. 3).

Kanne 17.12.2008 — Corsica Ferries France v. komissio**(Asia T-565/08)**

(2009/C 55/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

tuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi, rikkominen, joka perustui julkisesta palvelusta korvauksena maksetun 53,48 miljoonan euron pääomasijoituksen, SNCM:n 158 miljoonan euron negatiiviseen myyntihintaan tapahtuneen luovuttamisen, CGMF:n 8,75 miljoonan euron pääomasijoituksen, 38,5 miljoonan euron sosiaalisten toimenpiteiden ja rakenneuudistustukina ilmoitetun 22,5 miljoonan euron määrän virheelliseen ja/tai epätäydelliseen arviointiin.

Asianosaiset

Kantaja: Corsica Ferries France SAS (Bastia, Ranska) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- esillä oleva kanne on otettava tutkittavaksi
- komission 8.7.2008 tekemä päätös, joka koskee rakenneuudistustukea, jonka Ranskan viranomaiset suunnittelevat toteuttavansa Société Nationale Maritime Corse-Méditerranéen (SNCM) hyväksi, on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumottavaksi komission 8.7.2008 tekemän päätöksen C(2008)3182 lopullinen, jolla komissio vahvisti seuraavaa:

- Ranskan tasavallan Société Nationale Maritime Corse-Méditerranéelle (jäljempänä SNCM) maksama 53,48 miljoonan euron korvaus julkisen palvelun velvoitteiden perusteella on lainvastaista valtiontukea, mutta se soveltuu yhteismarkkinoille
- SNCM:n 158 miljoonan euron negatiivinen myyntihinta, Compagnie Générale Maritime et Financière (jäljempänä CGMF) toteuttamat, työntekijöihin kohdistuneet 38,5 miljoonan euron sosiaaliset toimenpiteet sekä CGMF:n toteuttama SNCM:n pääomarakenteen vahvistaminen 8,75 miljoonalla eurolla samanaikaisesti ja yhteisesti eivät ole valtiontukea ja
- 15,81 miljoonan euron rakenneuudistustuki, jonka Ranskan tasavalta toteutti SNCM:n hyväksi on lainvastaista valtiontukea, mutta se soveltuu yhteismarkkinoille.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka perustuvat seuraaviin seikkoihin:

- perustelujen puuttuminen ja kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaaminen sekä tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaaminen, koska riidanalaisesta päätöksestä oli poistettu paljon tietoa, joka oli tarpeen sen sisällön, perustelujen ja laajuuden ymmärtämiseksi
- EY 87 ja EY 88 artiklan sekä niiden soveltamissääntöjen, joihin kuuluvat muun muassa yhteisön suuntaviivat valtion-

Kanne 17.12.2008 — Total Raffinage Marketing v. komissio**(Asia T-566/08)**

(2009/C 55/69)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Total Raffinage Marketing SA (Puteaux, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire ja S. Naudin)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission asiassa COMP/39.181 — kynttilävatat 1.10.2008 tekemän päätöksen N:o K (2008) 5476 lopullinen, joka koskee EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA:n perustamissopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevaa menettelyä, 1 ja 2 artikla on kumottava osittain
- kyseisen päätöksen 2 artiklassa Total R.M.:lle määrätyn sakon määrää on alennettava huomattavasti
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan sen komission asiassa COMP/39.181 — kynttilävatat 1.10.2008 tekemän päätöksen N:o K(2008) 5476 lopullinen antaman päätöksen kumoamista, jossa komissio totesi, että tietyt yritykset, muun muassa kantaja, ovat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa vahvistaessaan hintoja ja jakaessaan parafiinivahojen markkinoita Euroopan talousyhteisön alueella ja raakaparafiinin markkinoita Saksassa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhteentoista kanneperusteeseen, jotka koskevat EY 81 artiklan rikkomista, perusteluvollisuutta, vuoden 2006 suuntaviivoja sakkujen laskennasta ⁽¹⁾, suhteellisuusperiaatetta, syyttömyysolettamaa sekä oikeusvarmuuden periaatetta, yhdenvertaisuusperiaatetta ja periaatetta, jonka mukaan rangaistukset ja seuraamukset on määrättävä yksilökohtaisesti, siltä osin kuin komissio:

- katsoi, että yhtäältä vahoja ja parafiiniä ja toisaalta raakaparafiiniä koskeva käytäntö muodosti yksittäisen jatkuvan rikkomisen, ja määräti raakaparafiiniä koskevan käytännön sopimukseksi
- katsoi virheellisesti hintojen vahvistamista ja markkinoiden ja/tai asiakaskunnan jakamista koskevan sopimuksen yksittäiseksi jatkuvaksi rikkomiseksi, vaikka kantajan osalta voitiin osoittaa ainoastaan tietojen vaihto parafiinimarkkinoiden tilanteesta, hinnoista ja tulevista hinnoista, asiakkaita ja määriä koskevista strategioista
- ei yhtäältä ottanut huomioon julkista irtisanoutumista koskevaa yhteisön oikeuskäytäntöä, kun se katsoi kantajan olevan vastuussa vahoja ja parafiineja koskevan kartellin osalta koko rikkomisen ajalta, vaikka kantaja lakkasi osallistumasta ”teknisiin kokouksiin” 11. ja 12.5.2004 pidetyn kokouksen jälkeen, eli lähes vuosi ennen rikkomisen päättymistä, ja toisaalta hyväksyi Repsolin ennakaisen vetäytymisen kartellista ennen rikkomisen päättymistä mutta ei kantajan vetäytymistä, vaikka kantaja oli vastaavassa tilanteessa
- vaati kantajaa esittämään todisteita siitä, että se irtisanoutui julkisesti kartellista
- ei ottanut huomioon, että kantaja ei toteuttanut kartellia
- otti huomioon myyntien arvon niiden kolmen viimeisten osallistumisvuosien ajalta, jolloin kantaja osallistui rikkomiseen, sen sijaan, että se olisi ottanut huomioon myyntien arvon viimeisen osallistumisvuoden ajalta
- määräti myyntien arvon prosenttiosuuden liian korkeaksi rikkomisen raakaparafiiniä koskevilta osin
- sovelsi suuntaviivojen 24 kohdassa tarkoitettua sakon laskentamenetelmää, mikä rikkoo asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohtaa ja suhteellisuusperiaatetta, yhdenvertaisuusperiaatetta ja syyttömyysolettamaa
- sovelsi lisämäärää varoittamistarkoituksessa, ilman että se perusteli tätä riittävästi
- määräsi sakon, joka vastaa 410 prosenttia kantajan yhden vuoden liikevaihdosta kyseessä olevilla markkinoilla
- katsoi emoyhtiön Total SA vastuulliseksi kantajan toiminnasta.

⁽¹⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkujen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

**Valitus, jonka Bart Nijs on tehnyt 19.12.2008 virkamiestuo-
mioistuimen asiassa F-49/06, Nijs v. tilintarkastustuomiois-
tuin, 9.10.2008 antamasta tuomiosta**

(Asia T-567/08 P)

(2009/C 55/70)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (edustaja: asianajaja F. Rollinger)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi
- se on todettava perustelluksi
- asiassa F-5/07, Bart Nijs v. Euroopan tilintarkastustuomiois-
tuin, 9.10.2008 annettu määräys on siten kumottava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii käsiteltävänä olevalla valituksella virkamiestuo-
mioistuimen asiassa F-49/06, Nijs v. tilintarkastustuomioistuin,
9.10.2008 antaman tuomion, jolla kanne, jolla valittaja oli
vaatinut yhtäältä sellaisen päätöksen kumoamista, jolla valittaja
jätettiin vuoden 2005 ylennyskierroksella ylentämättä palkka-
luokkaan A*11, ja toisaalta vahingonkorvausta, jätettiin tutki-
matta ja osin hylättiin perusteettomana, kumoamista.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljään kanneperusteeseen,
jotka koskevat

- kanteen ja kantajan vastauksen huomioon ottamista vääristy-
neellä tavalla, koska riidanalaisessa tuomiossa korvattiin
kanneperuste, joka koski sitä, että nimittävä viranomainen ei
laatinut päätösasiakirjaa, mikä ilmentää perustelujen täydellistä
puuttumista, toisella, kokonaan erilaisella kanneperusteella
- todisteiden jättämistä huomioon ottamatta ja/tai niiden tul-
kintaa vääristyneellä tavalla, koska virkamiestuoimioistuin on
jättänyt ne huomiotta
- virheellistä todistustaakan jakoa, sillä virkamiestuoimiois-
tuimen olisi pitänyt edellyttää vastaajalta tämän väitteitä
koskevaa näyttöä
- syyttömyysolettaman loukkaamista, joka koskee sitä, että
kantaja veloitettiin korvaamaan oikeudenkäyntikulut alim-
massa oikeusasteessa.

Kanne 17.12.2008 — M6 v. komissio**(Asia T-568/08)**

(2009/C 55/71)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Métropole Télévision SA (M6) (Neully-sur-Seine, Ranska) (edustajat: asianajajat O. Freget ja N. Chahid-Nourai)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen komission 16.7.2008 asiassa N 279/2008-Ranska (pääomasijoitus France Télévisionsiin) tekemä päätös on kumottava
- komissio on velvoitettava aloittamaan EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty muodollinen tutkintamenettely
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumottavaksi 16.7.2008 tehtyä komission päätöstä K(2008) 3506 lopullinen, jossa komissio katsoi, että 150 miljoonan euron suuruisen pääomasijoituksen muodossa toteutettu tuki France Télévisionsille soveltui yhteismarkkinoille. Kantaja vaatii tältä osin, että asiassa aloitetaan EY 88 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen tutkintamenettely.

Kanteensa tueksi kantaja esittää kolme riidanalaisen päätöksen lainmukaisuuteen liittyvää kanneperustetta, jotka perustuvat seuraaviin seikkoihin:

- kantajan menettelyllisiä oikeuksia on loukattu, koska komission perusteenaan käyttämiin arviointeihin ja erityisesti arviointiin, joka koskee välitöntä syy-yhteyttä yhtäältä Ranskan tasavallan presidentin 8.1.2008 antaman sen lausuman, joka koskee mainosten poistamista France Télévisions -konserniin kuuluvilta kanavilta, ja toisaalta kyseiselle konsernille aiheutuvan ansionmenetyksen välillä, liittyy sen luontoisia ongelmia, jotka oikeuttavat EY 88 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen, jotta France Télévisions -konsernin kilpailijat voivat esittää kantansa asiasta
- komission tiedot olivat puutteelliset sikäli kuin kyse on mainostulojen vähenemiseen johtaneista syistä ja France Télévisionsille myönnetyn pääomasijoituksen käyttötavasta, koska komissio ei ole varmistunut neutraalisti, puolueettomasti ja riittävän perinpohjaisesti niiden sille esitettyjen tietojen paikkansapitävyydestä ja luotettavuudesta, jotka koskevat France Télévisionsin mainostulojen menetyksen todellisia syitä ja Ranskan tasavallan sille maksamien määrien lopullista käyttötarkoitusta
- päätöksen perustelut ovat puutteelliset, koska komissio ei ole perustellut riittävällä tavalla sitä merkittävää roolia, joka

riidanalaisessa päätöksessä annetaan presidentin 8.1.2008 antamalle lausumalle mainosten poistamisesta julkisilta televisiokanavilta, ja koska se ei ole ottanut huomioon sitä, mikä vaikutus France Télévisionsin toimintojen keskittämällä julkisen palvelun toimintoihin on mainostuksen kannalta, sekä koska se ei ole ottanut huomioon kantajan kaltaisten yksityisten toimijoiden reaktioita.

Kanne 22.12.2008 — Visonic v. SMHV — Sedea Electronique (VISIONIC)**(Asia T-569/08)**

(2009/C 55/72)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Visonic Ltd (Tel Aviv, Israel) (edustajat: asianajajat A. Beschorner ja C. Thomas)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Sedea Electronique SA (Seclin, Ranska)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan yhdistetyissä asioissa R 946/2007-2 ja R 1151/2007-2 14.10.2008 tekemä päätös on kumottava
- yhteisön tavaramerkki N:o 1 562 982, "VISIONIC", on julistettava mitättömäksi kaikkien kyseessä olevien tavaroiden osalta
- SMHV on velvoitettava korvaamaan tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja vastapuoli valituslautakunnassa hallinnollisesta menettelystä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut
- asiassa on määrättävä suullisen käsittelyn päivämäärä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "VISIONIC" luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten

Yhteisön tavaramerkin haltija: vastapuoli valituslautakunnassa

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: kantaja

Mitättömyysoikeuden ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hyväksyttiin osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus asiassa R 946/2007-2 hyväksyttiin; riidanalainen päätös, jolla mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus oli hylätty, kumottiin; valitus asiassa R 1151/2007-2 hylättiin.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen 40/94 52 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu ja yleisiä tavaramerkkioikeudellisia periaatteita loukattu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kantaja oli antanut suostumuksensa mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen kohteena olevan tavaramerkin rekisteröimiselle, ja jätti tämän seurauksena tutkimatta, onko kyseessä olevien tavaramerkkien välillä sekoitusvaara.

Kanne 22.12.2008 — Deutsche Post v. komissio

(Asia T-570/08)

(2009/C 55/73)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Post AG (Bonn, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Sedemund ja T. Lübbig)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Euroopan yhteisöjen komission 30.10.2008 tekemä päätös, joka koskee määräystä antaa tietoja menettelyssä "valtioneuvosto C 36/07 — valtioneuvosto Deutsche Post AG:lle", on kumottava

— kantaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella moititaan Euroopan yhteisöjen komission 30.10.2008 tekemää päätöstä K(2008) 6468, jossa komissio valtioneuvostoa koskevassa asiassa C 36/2007 (ex NN 25/07) asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaati Saksaa toimittamaan kaikki asiakirjat ja tiedot, joita tarvitaan Deutsche Postin vuosien 1989–2007 aikaisten tuottojen ja kustannusten arvioimiseen.

Kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

Ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa kanneperusteessa kantaja esittää, että päätös on kumottava jo olennaisten muoto- ja menettelysäännösten rikkomisen vuoksi, koska

— asetuksen N:o 659/1999 5 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan mukaiset tehokkaan määräajan asettamista ja muistutusta, jossa asetetaan lisämääräaika, koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet

— tietojen antamista koskevan määräyksen perustelut ovat puutteelliset, minkä vuoksi se on EY 253 artiklan vastainen

— komissio rikkoi EY 287 ja EY 10 artiklaa, kun se ei antanut Saksan liittohallitukselle ja kantajalle mahdollisuutta ottaa kantaa kantajan liikesalaisuuksien suojelemiseen

Neljännellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että riidanalainen päätös on kumottava sen aineellisen yhteisön oikeuden vastaisuuden vuoksi, koska ajalta 1.1.1995 — 31.12.2007 vaadittujen kustannus- ja tuottotietojen käyttö tasausmaksujen tarkastamiseksi on vuoden 2005 yhteisön suuntaviivojen ja jäsenvaltioiden ja komission välisen toimivallanjoon sekä EY 86 artiklan 2 kohdan ja EY 87 artiklan 1 kohdan vastaista ja loukkaa suhteellisuuden ja oikeusvarmuuden periaatteita sekä yhteisö-oikeudellista syrjinnän kieltoa ja on ilmeisessä ristiriidassa eläke- ja vastuujärjestelmiin liittyvien valtioneuvoston sääntöjen kanssa.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (88) artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvostoasetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 22.12.2008 — Saksa v. komissio

(Asia T-571/08)

(2009/C 55/74)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja B. Klein)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Komission menettelyn ”Valtiontuki C 36/07 — Valtiontuki Deutsche Post AG:lle” yhteydessä 30.10.2008 tekemä tietojen antamista koskeva välipäätös on kumottava

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa vaaditaan kumottavaksi Euroopan yhteisöjen komission 30.10.2008 tekemä välipäätös K (2008) 6468, jolla komissio on vaatinut valtiontukimenettelyn C 36/2007 (ex NN 25/2007) yhteydessä Saksaa toimittamaan asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹⁾ 10 artiklan 3 kohdan nojalla kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka ovat tarpeellisia Deutsche Postin vuosien 1989–2007 tuottojen ja kustannusten arvioimiseksi.

Kantaja esittää kaksi kanneperustetta.

Ensimmäisessä kanneperusteessa kantaja väittää, että tietojen antamista koskevalla välipäätöksellä rikotaan olennaisia muotomääräyksiä.

— Asetuksen N:o 659/1999 5 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytykset tehokkaan määrääjän asettamisesta ja ”muistutuksesta, jossa asetetaan lisämääräaika”, eivät täyty. Toissijaisesti kantaja viittaa siihen, että määrääjän asettaminen tietojen antamista koskevassa määräyksessä on kohtuutonta.

— Tietojen antamista koskevassa määräyksessä ei taata Deutsche Post AG:lle EY 287 artiklan mukaista liikesalaisuuksien suojaa, koska tiedot annettaisiin oletettavasti arvioitavaksi ulkopuoliselle yritykselle, joka mahdollisesti palvelee myös Deutsche Post AG:n kilpailijoita, ja komissio kieltäytyy antamasta tältä osin tarkempia tietoja.

Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan, että tietojen antamista koskevassa määräyksessä rikotaan myös EY 87 artiklan 1 kohtaa ja EY 86 artiklan 2 kohtaa luettuna yhdessä suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen kanssa, koska vaaditut tiedot eivät ole tarpeellisia yhdenkään menettelyn kohteena olevan kolmen valtiollisen toimenpiteen tukioikeudellisen arvioinnin kannalta.

⁽¹⁾ (EY 88) artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 17.12.2008 — TF1 v. komissio

(Asia T-573/08)

(2009/C 55/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Télévision française 1 SA (TF1) (edustajat: asianajajat J.-P. Hordies ja C. Smiths)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Euroopan yhteisöjen komission 16.7.2008 asiassa N 279/2008-Ranska (pääomasijoitus France Télévisionsiin) tekemä päätös on kumottava

— komissio on velvoitettava aloittamaan EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty muodollinen tutkintamenettely

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumottavaksi 16.7.2008 tehtyä komission päätöstä K(2008) 3506 lopullinen, jossa komissio katsoi, että 150 miljoonan euron suuruisen pääomasijoituksen muodossa toteutettu tuki France Télévisionsille soveltui yhteismarkkinoille. Kantaja vaatii tältä osin, että asiassa aloitetaan EY 88 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen tutkintamenettely.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka perustuvat seuraaviin seikkoihin:

— Asiaan liittyi sellaisia vakavia ongelmia, joiden johdosta komission olisi tullut aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty muodollinen tutkintamenettely. Nämä ongelmat ilmenevät päätöksen aineellisesta virheellisyydestä, komission käytettävissä olleiden tietojen puutteellisuudesta sekä alustavan tutkintavaiheen epätavallisen lyhyestä kestosta ja muista olosuhteista.

— Päätöksen perustelut ovat puutteelliset, koska komissio ei hankkinut kaikkia tarpeellisia tietoja ja/tai ei ottanut huomioon hallussaan olleita tietoja, sillä riidanalaisen päätöksen 23 kohdassa esitetty komission päätelmä vaikuttaa poikkeavan komission aiemmista kannoista, eikä komissio ole esittänyt mitään syitä tähän poikkeamiseen.

Kanne 22.12.2008 — 4care v. SMHV — Laboratorios Diafarm (Acumed)

(Asia T-575/08)

(2009/C 55/76)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: 4care AG (Kiel, Saksa) (edustaja: asianajaja S. Redeker)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Laboratorios Diafarm, SA (Barbera del Valles, Espanja)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 7.10.2008 tekemä päätös asiassa R 16636/2007-2 on kumottava ja väliintulijan väite on hylättävä
- Vastaaja ja väliintulija on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: 4care AG

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki "Acumed" luokkaan 3, 5 ja 9 kuuluvia tavaroita varten (ilmoitus N:o 4493136)

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Laboratorios Diafarm, SA

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: espanjalainen sanamerkki "AQUAMED ACTIVE" (tavaramerkki N:o 2506452) luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten ja yhteisön sanamerkki "AQUAMED ACTIVE" (N:o 2882272) luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väite hyväksytään

Valituslautakunnan ratkaisu: valitus hylätään

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kysymyksessä olevien tavaramerkkien välillä ei ole olemassa sekaannusvaaraa

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 23.12.2008 — Saksa v. komissio

(Asia T-576/08)

(2009/C 55/77)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja B. Klein)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Varainhoitovuodelle 2009 kirjattavien varojen jakamista jäsenvaltioille koskevan suunnitelman hyväksymisestä interventiovarastoista peräisin olevien elintarvikkeiden toimittamiseksi yhteisön vähävaraisimmille henkilöille 3.10.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 983/2008 on kumottava.
- Kumotun asetuksen vaikutukset on pidettävä voimassa.
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelutKantaja vaatii 3.10.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 983/2008 ⁽¹⁾, joka sisältää vuoden 2009 vuosisuunnitelman elintarvikkeiden toimittamisesta yhteisön vähävaraisimmille henkilöille.Kantajan käsityksen mukana asetuksella ei ole oikeusperustaa yhteisön oikeudessa. Sen tukena on tosin asetus (EY) N:o 1234/2007 ⁽²⁾, jonka oikeusperustana on puolestaan yhteisön yhteinen maatalouspolitiikka (EY 36 ja EY 37 artikla luettuna yhdessä EY 33 artiklan kanssa), mutta se ei kuitenkaan täytä mainitussa asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

Suunnitelma on alun perin järjestetty yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvän implisiittisen toimivallan perusteella, koska pääpiirteissään olemassa olevia interventiovarastoja käytettiin sosiaalisiin tarkoituksiin. Toisaalta useiden vuosien ajan suunnitelmaa on toteutettu pelkästään ostamalla elintarvikkeita markkinoilta, koska yhteisen ulkopoliittikan uudistamisen johdosta interventiovarastoja ei juuri ole. Kantaja pitää suunnitelmaa nykyisin pelkkänä yhteisön sosiaalipoliittisena välineenä, jolla ei ole oikeusperustaa (toimivallan siirtymisen periaate).

Riidanalainen asetus ei ole yhteensopiva asetuksen N:o 1234/2007 27 artiklan 2 kohdan kanssa, jolla sallitaan ruuan ostaminen suunnitelmaa varten vain siinä tapauksessa, että interventiovarastojen käyttö on tilapäisesti saavuttanut enimmäismääränsä. Tällä välin pysyväksi tilanteeksi on muodostunut, että ruoka pääasiassa ostetaan.

Lisäksi riidanalaisella asetuksella ei pyritä mihinkään EY 33 artiklan 1 kohdassa määrittämiä yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita.

Jotta vaikeudet vuosiohjelman soveltamisessa vältetään, kantaja pyytää yhteisöjen tuomioistuinta rajoittamaan kumoamisen vaikutuksen asetuksen N:o 983/2008 2 artiklan, luettuna yhdessä sen liitteen II kanssa, säännökseen, joka koskee ostamista.

- (¹) Varainhoitovuodelle 2009 kirjattavien varojen jakamista jäsenvaltioille koskevan suunnitelman hyväksymisestä interventiovarastoista peräisin olevien elintarvikkeiden toimittamiseksi yhteisön vähävaraisimmille henkilöille 3.10.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 983/2008 (EUVL L 268, s. 3).
- (²) Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22.10.2007 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1234/2007 (EUVL 2007, L 299, s. 1).

Kanne 23.12.2008 — DVB Project v. SMHV — Eurotel (DVB)

(Asia T-578/08)

(2009/C 55/78)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: DVB Project (Le Grand Saconnex, Sveitsi) (edustaja: asianajaja W. Pors)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Eurotel SpA (Milano, Italia)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan asiassa R 1387/2007-2 14.10.2008 tekemä päätös on kumottava
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: ”DVB” luokkaan 9 ja 38 rekisteröityjä tavaroita ja palveluja varten.

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja.

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuoli valituslautakunnassa.

Mitättömyysosaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja valituksenalaisen päätöksen kumoaminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisestä, että yksinoikeuden myöntäminen mitättömäksi julista koskevassa hakemuksessa tarkoitettuun yhteisön tavaramerkkiin haittaisi vakavasti toimijoiden toimintaa telekommunikaatioalalla. Neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohtaa ja 51 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta ei arvioinut sen kantajan esiintuoman kysymyksen merkityksellisyttä, joka koski käytön perusteella syntyntä erottamiskykyä.

Kanne 30.12.2008 — Cantiere Navale De Poli v. komissio

(Asia T-584/08)

(2009/C 55/79)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Cantiere Navale De Poli (edustajat: asianajajat A. Abate ja R. Longanesi Cattani)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- on kumottava Euroopan yhteisöjen komission 21.10.2008 Italian valtiontuesta tehty päätös N:o C 20/2008 (ex N:o 62/2008)
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvoston asetus (EY) N:o 1177/2002 perustuu EY 87 artiklan 3 kohdan e alakohtaan ja sillä on otettu käyttöön laivanrakennusteollisuuden väliaikaiset suojajärjestelyt sellaisten markkinaolosuhteiden palauttamiseksi, jotka ovat muuttuneet korealaisten telakoiden kilpailuvastaisten menettelyjen vuoksi. Asetuksen

päätymispäiväksi vahvistettiin alun perin 31.3.2004, mutta asetuksen voimassaoloa jatkettiin vuodella siten, että yhteisön telakoille annettiin mahdollisuus 31.3.2005 (asetuksen uusi päätymispäivä) mennessä tehdä viimeiset tietyntyyppisten rahtialusten rakennussopimukset. Asetuksessa säädetään näiden sopimusten tueksi myönnettävästä tuesta, joka voi olla enintään 6 prosenttia sopimuservosta. Kantajalla on viisi kemikaalisäiliöalusten rakentamista koskevaa sopimusta.

Italia on ilmoittanut kaksi 10 miljoonan euron suuruista rahoitusta kaikkien vuosien 2002 ja 2005 välisenä aikana tehtävien sopimusten rahoittamiseksi. Komissio hyväksyi ensimmäisen rahoituksen 19.5.2004 tekemällään päätöksellä, mutta hylkäsi toisen rahoituksen riidanalaisella päätöksellä. Komissio katsoo, että täydentävä rahoitus on 21.4.2004 annetun komission asetuksen N:o 794/2004 (EUVL L 140, s. 1) 4 artiklassa tarkoitettua uutta tukea, koska se merkitsee alkuperäisen talousarvion kasvua yli 20 prosentilla. Komissio toteaa lisäksi, että täydentävä tuki ei ole yhteismarkkinoille soveltuvaa, koska siitä ilmoitettiin asetuksen N:o 1177/2002 voimassaolon päättymisen eli 31.3.2005 jälkeen.

Kantaja katsoo, että Italian hallitus ei voinut asiallisesti valmistella 31.3.2005 mennessä niiden sopimusten rahoitusta, joista sillä ei voinut olla tietoa ennalta, koska yritysten oli tehtävä sopimukset asetuksen viimeiseen soveltamispäivään mennessä (31.3.2005).

Kantaja arvostelee tämän vuoksi riidanalaisista päätöistä seuraavien perustein:

- asetusta N:o 1177/2002 on rikottu, kun otetaan huomioon lainsäätäjän erityinen EY 87 artiklan 3 kohdan e alakohtaan liittyvä tarkoitus
- komission asetuksen N:o 794/2004 4 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on rikottu, koska 10 miljoonan euron suuruinen täydentävä rahoitus on katsottu uudeksi tueksi
- WTO:n riitojenratkaisuelimen 20.6.2005 päivätyllä suosituksella ei ole merkitystä, kun kysymys on laillisesti asetuksen N:o 1177/2002 puitteissa tehdyistä laivanrakennussopimuksista
- perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin väitetään, ettei täydentävän rahoituksen myöntämiselle ole oikeudellista perustetta
- hyvän hallinnon periaatetta, kontradiktorista periaatetta, puolustautumisoikeuksien periaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, subsidiariteettiperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu.

Kanne 24.12.2008 — Kerma v. SMHV

(Asia T-586/08)

(2009/C 55/80)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Kerma (Puegnago sul Garda, Italia) (edustaja: avvocato A. Manzoni)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- Tavaramerkki BIOPETRA on julistettava yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 4 artiklan mukaiseksi ja on katsottava, ettei siltä puutu saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua erottamiskykyä
- Jos SMHV saapuu oikeuteen ja jos se häviää asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseinen yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "BIOPETRA" (rekisteröintihakemus N:o 5 658 893) luokkaan 19 kuuluville tavaroille.

Tutkijan päätös: Rekisteröintihakemus hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu ja sovellettu väärin.

Kanne 2.1.2009 — Italia v. komissio

(Asia T-3/09)

(2009/C 55/81)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja(t): Italian tasavalta (edustaja(t)/asiamies (asiamiehet): avvocato dello Stato P. Gentili)

Vastaaja(t): Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Valtiontuesta C 20/08 (ex 62/08), jolla Italia on halunnut panna täytäntöön laivanrakennusteollisuuden väliaikaista suojajärjestelyä koskevan tukiohjelman N 59/04 muutoksen, 21.10.2008 tehty komission päätös K(2008) 6015 lopullinen, joka annettiin tiedoksi Italian tasavallalle 22.10.2008 päivätyllä kirjeellä SG-Greffe(2008) D/206436, on kumottava.
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen päätös on sama kuin asiassa T-584/08, *Cantiere Navale De Poli v. komissio*.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin on vedottu edellä mainitussa asiassa.

Kanne 5.1.2009 — UniCredit SpA v. SMHV

(Asia T-4/09)

(2009/C 55/82)

*Kannekirjelmän kieli: italia***Asianosaiset**

Kantaja(t): UniCredit SpA ((Rooma, Italia)) (edustaja(t): avvocato G. Florida, avvocato R. Florida)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli (vastapuolet) valituslautakunnassa: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt am Main, Saksa)

Vaatimukset

- SMHV:n toisen valituslautakunnan 3.11.2008 tekemän päätöksen kumoaminen. Riidanalainen päätös oli tehty väitemenettelyssä N:o B699.746, asiassa R1449/2006-2 SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: UniCredit SpA

Haettu yhteisön tavamerkki: Yhteisön värillinen kuvamerkki 1 (joka lävistää poikittain kehän) UniCredit (rekisteröintihakemus N:o 2.911.105, luokkiin 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita varten)

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Union Investment Privatfonds GmbH.

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Saksalaiset sanamerkit "UniSECTOR", "UniDynamicFonds" ja "UniGarant" luokkiin 35 ja 36 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksytään luokkaan 36 kuuluvien tavaroiden osalta.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: yhteisön tavamerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on sovellettu väärin. Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole otettu huomioon kyseisten tavamerkkien kohteena olevan yleisön havaintokykyä eikä sitä, että Uni -etuliitteen erottamiskyky on erittäin rajallinen tai täysin olematon.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 15.1.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-133/06, Luigi Marcuccio v. komissio, 4.11.2008 antamasta määräyksestä

(Asia T-9/09 P)

(2009/C 55/83)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset**

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja(t): avvocato G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Valittaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
 - A.1. kumoaa joka tapauksessa kokonaisuudessaan ja kaikki riidanalaiset päätökset;
 - A.2. toteaa, että virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne täyttää kaikilta osin tutkittavaksi ottamisen edellytykset
- Ensisijaiset vaatimukset
 - B.1. hyväksyy kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta kantajan virkamiestuomioistuimessa nostamassa kanteessa esitetyt vaatimukset,
 - B.2. veloitaa vastapuolen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut asian käsittelystä sekä virkamiestuomioistuimessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa
- Toissijaiset vaatimukset
 - B.3. palauttaa asian virkamiestuomioistuimeen, jotta se ratkaisisi asian toisessa kokoonpanossa uudelleen

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus on tehty virkamiestuomioistuimen asiassa F-133/06, Luigi Marcuccio v. komissio, 4.11.2008 antamasta määräyksestä.

Valittaja on esittänyt vaatimustensa tueksi seuraavat perustelut:

- Asiassa suoritettu tutkinta on puutteellinen ja siinä on jätetty lausumatta asian kannalta olennaisesta seikasta, koska valituksenalaisessa määräyksessä ei lausuta vaatimuksesta todeta virkamiestuomioistuimessa riitautettu päätös lain nojalla mitättömäksi.
- Valituksenalaisen määräyksen toteamukset, jotka koskevat niiden vaatimusten tutkimatta jättämistä, joissa komissiota vaadittiin palauttamaan kantajalle hänen henkilökohtaiset tavaransa, joissa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista ja vahingonkorvausta ja sen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, on jätetty perustelematta. Määräystä ei ole perusteltu myöskään niiden väitteiden tutkimatta jättämisen osalta, jotka koskivat tosiseikkojen oikeudellisen luonnehdinnan virheellisyyttä, asiassa suoritettua tutkinnan puutteellisuutta, epäjohtomukaisuutta ja suhteettomuutta sekä yhteisön oikeussääntöjen ja oikeuskäytännön virheellistä tulkintaa.
- Määräystä rasittaa menettelyvirhe, joka perustuu siihen, ettei velvollisuutta sivuuttaa liian myöhään nostetun vastakanteen vaatimukset ole noudatettu.
- Oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatetta koskevia sääntöjä on loukattu.

Kanne 14.1.2009 — Formula One Licensing v. SMHV — Racing — Live (F1 — Live)

(Asia T-10/09)

(2009/C 55/84)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Formula One Licensing BV (Amsterdam, Alankomaat) (edustaja: asianajaja B. Klingberg)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Racing — Live SA (Montpellier, Ranska)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 7/2008-1 16.10.2008 tekemä päätös on kumottava
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja

- vastapuoli valituslautakunnassa on velvoitettava korvaamaan valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki "F1 — Live" luokkiin 16, 38 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkkiä "F1" luokkiin 16, 38 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten koskeva kansainvälinen tavaramerkki-rekisteröinti N:o 732 134; sanamerkkiä "F1" luokkaan 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten koskeva Saksan tavaramerkkirekisteröinti N:o 30 007 412; sanamerkkiä "F1" luokkiin 16 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten koskeva Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkirekisteröinti N:o 2 277 746 D; kuviomerkkiä "F1 Formula 1" luokkiin 16, 38 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten koskeva yhteisön tavaramerkkirekisteröinti N:o 631 531; muut tavaramerkit kuten "F1 Racing Simulation", "F1 Pole Position" ja "F1 Pit Stop Café"

Väiteosaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalainen päätös kumottiin, väite hylättiin ja yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus hyväksyttiin

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta arvioi virheellisesti, että kyseessä olevien tavaramerkkien välillä ei ole sekaantumisvaaraa, neuvoston asetuksen 40/94 8 artiklan 5 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta ei katsonut, että kyseessä olevan yhteisön tavaramerkin käytöllä saataisiin ilman hyväksyttävää syytä oikeudetonta hyötyä kantajan aikaisempien tavaramerkkien erottamiskyvystä ja maineesta sekä vahingoitettaisiin niitä

Kanne 14.1.2009 — Özdemir v. SMHV — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Asia T-11/09)

(2009/C 55/85)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Rahmi Özdemir (Dreieich, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Heinrich, I. Hoes, C. Schröder, K. von Werder ja J. Wittenberg)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Tanska)

Vaatimukset

- On kumottava sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 3.11.2008 tekemä päätös asiassa R 858/2007-2.
- On hylättävä valituslautakunnassa esiintyneen vastapuolen 25.1.2005 esittämä väite yhteisön tavamerkin rekisteröintiä koskevaa hakemusta vastaan — hakemus N:o 3 493 137 ja
- Vastapuoli valituslautakunnassa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väitemenettelystä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki "James Jones" luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten.

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa.

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkkiä "Jack & Jones" koskeva yhteisön tavamerkin rekisteröinti N:o 1 107 747 luokkiin 3, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten; sanamerkkiä "Jack Jones" koskeva Yhdistyneen kuningaskunnan tavamerkin rekisteröinti N:o 2 063 437 luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten; sanamerkkiä "Jack Jones" koskeva Benelux-tavamerkin rekisteröinti N:o 474 622 luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten; sanamerkkiä "Jack & Jones" koskeva Tanskan tavamerkin rekisteröinti N:o VR 1990 06569 luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kaikkien riidanalaisten tavaroiden osalta.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta arvioi virheellisesti, että kyseessä olevien tavamerkkien välillä on sekaannusvaara; neuvoston asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 kohdan rikkominen, koska Yhdistyneen kuningaskunnan tavamerkin N:o 2 063 437 käytöstä ei ole esitetty näyttöä valituslautakunnassa.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 19.1.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-87/07, Luigi Marcuccio v. komissio, 4.11.2008 antamasta määräyksestä

(Asia T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja(t): asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Valittaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
 - A.1. kumoaa joka tapauksessa kokonaisuudessaan ja kaikki riidanalaiset päätökset;
 - A.2. toteaa, että virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne täyttää kaikilta osin tutkittavaksi ottamisen edellytykset
- Ensisijaiset vaatimukset
 - B.1. hyväksyy kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta kantajan virkamiestuomioistuimessa nostamassa kanteessa esitetyt vaatimukset,
 - B.2. veloittaa vastapuolen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut asian käsittelystä sekä virkamiestuomioistuimessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa
- Toissijaiset vaatimukset
 - B.3. palauttaa asian virkamiestuomioistuimeen, jotta se ratkaisisi asian toisessa kokoonpanossa uudelleen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiassa on riitautettu virkamiestuomioistuimen asiassa T-87/07, Luigi Marcuccio v. komissio, 4.11.2008 antama määräys.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin on vedottua asiassa T-9/09, Luigi Marcuccio v. komissio.

Valittaja vetoaa erityisesti siihen, että virkamiestuomioistuin ei ole määräyksessään lausunut asian kannalta olennaisesta seikasta, eli luvasta esittää lääkärin allekirjoittama asiakirja. Lisäksi hän väittää, että määräystä ei ole perusteltu ja että siinä on katsottu epäloogisesti, että vahingonkorvausvaatimuksen ja sen vaatimuksen, että virkamiestuomioistuin toteaisi, että asiassa kyseessä olevat toimenpiteet, tosiseikat ja menettelyt ovat lainvastaisia, tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, ja näin päädytty jättämään kanne kokonaan tutkimatta.

Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 16.1.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-41/06, Luigi Marcuccio v. komissio, 4.11.2008 antamasta määräyksestä

(Asia T-20/09 P)

(2009/C 55/87)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: avvocato A. Dal Ferro, virkamiehet C. Berardis-Kayser, J. Currall)

Muu osapuoli: Luigi Marcuccio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo valituksenalaisen määräyksen
- palauttaa asian virkamiestuomioistuimen ratkaistavaksi, jotta se lausuisi muista kantajan vaatimuksista

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus on kohdistettu virkamiestuomioistuimen 4.11.2008 antamaa määräystä vastaan. Määräyksellä kumottiin komission 30.3.2005 tekemä päätös, jolla Marcuccio oli veloitettu luopumaan virkatehtäviensä hoitamisesta työkyvyttömyyslautakunnan toteaman työkyvyttömyyden perusteella. Virkamiestuomioistuimen määräyksessä vahvistettiin lisäksi 3 000 euron korvaus kärsitystä aineettomasta vahingosta.

Kumoamispäätös on perustettu yksinomaan komission päätöksen perustelujen puuttumista koskevan ensimmäisen kanneperusteen hyväksymiseen.

Valittaja katsoo, että virkamiestuomioistuin on tähän ratkaisuun päätyessään syyllistynyt väärään lainsoveltamiseen katsomalla, että lääkärit, jotka osallistuvat henkilöstösääntöjen 53, 59 ja 78 artiklan nojalla toimitettuun työkyvyttömyyden toteamista koskevaan menettelyyn, ovat velvollisia esittämään toteamustensa tueksi perustelut, jotka ovat samanlaiset kuin ne, joita edellytetään 73 artiklassa tarkoitettujen ammattitautien tai tapaturman toteamista koskevissa menettelyissä. Komission mukaan virkamiestuomioistuin on tällä toteamuksella sekoittanut menettelyt keskenään ja tehnyt työkyvyttömyysmenettelystä kohtuuttoman raskaan.

Kanne 21.1.2009 — CNOP ja CCG v. komissio

(Asia T-23/09)

(2009/C 55/88)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Conseil National de l'Ordre des Pharmaciens (CNOP) (Pariisi, Ranska) ja Conseil Central de la Section G de l'Ordre National des Pharmaciens (CCG) (Pariisi, Ranska) (*edustajat:* asianajajat Y.-R. Guillou, H. Speyart ja T. Verstraeten)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava
- komissio on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat, että on kumottava 29.10.2008 tehty komission päätös K(2008)6494, jolla komissio määräsi asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 20 artiklan 4 kohdan nojalla kantajat suostumaan tarkastukseen, joka koskee niiden osallistumista EY 81 ja/ tai EY 82 artiklan määräysten vastaisiin sopimuksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin tai tällaisten toteuttamista.

Tämä menettely oli komission mukaan ilmennyt päätöksinä, joilla estettiin proviisorien ja/tai oikeushenkilöiden pääsy kliiniseen kemiaan kuuluvien analyysien palvelujen markkinoille, rajoitettiin heidän toimintaansa näillä markkinoilla tai suljettiin heidät pois näiltä markkinoilta erityisesti siten, että proviisoreja ja/tai oikeushenkilöitä, jotka halusivat tarjota kliiniseen kemiaan kuuluvien analyysien palveluita, ei merkitty Section G:n luetteloon tai heidän kirjautumistaan tähän luetteloon ei päivitetty.

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kolme perustetta, joiden mukaan

- on loukattu periaatetta, jonka mukaan yhteisön toimielinten päätökset on osoitettava yksiköille, jotka ovat oikeushenkilöitä, koska Ordre National des Pharmaciens on myös riidanalaisen päätöksen adressaatti, vaikka se ei ole oikeushenkilö
- perusteluvollisuus on laiminlyöty, koska komissio ei yksilöi selvästi sitä yksikköä, joka voi olla asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 artiklassa tarkoitettu yritys tai yritysten yhteenliittymä, eikä se esitä syitä, joihin se perustele tämän luokittelun

— asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohtaa on rikottu, koska kantajat ja Ordre National des Pharmaciens i) eivät ole yrityksiä, koska ne eivät harjoita minkäänlaista taloudellista toimintaa, ii) eivät ole luokiteltavissa yritysten yhteenliittymiksi, koska ne koostuvat joukosta jäseniä, jotka eivät kaikki harjoita taloudellista toimintaa ja koska ne eivät täytä niitä yritysten yhteenliittymän tunnusmerkkejä, jotka yhteisöjen tuomioistuin on osoittanut tapauksissa, joissa on kysymys julkisia tehtäviä hoitavista ammatillisista yhteenliittymistä.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Menettely on komission mukaan ilmennyt päätöksinä, joilla on pyritty estämään proviisoreita ja/tai muita luonnollisia henkilöitä pääsemästä laboratoriotutkimuspalvelujen markkinoille, rajoittamaan tällaisten henkilöiden toimintaa kyseisillä markkinoilla tai sulkemaan heidät täysin näiden markkinoiden ulkopuolelle.

Kanteensa tueksi kantaja esittää yhden kanneperusteen, joka koskee sen periaatteen loukkaamista, jonka mukaan yhteisöjen toimielinten päätökset on osoitettava oikeushenkilöllisyyden omaaville yksiköille, eikä riidanalaisen päätöksen adressaattia ollut päätöstä tehtäessä olemassa.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1).

Kanne 21.1.2009 — Biocaps v. komissio

(Asia T-24/09)

(2009/C 55/89)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja(t): Biocaps (Orsay, Ranska) (edustaja(t)/asiamies (asiamiehet): asianajajat Y.-R. Guillou, H. Speyart ja T. Verstraeten)

Vastaaja(t): Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

- riidanalainen päätös kumotaan ja
- komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana on Laboratoire Champagnat Desmoulins Philippakis nimisen laboratorion toiminnasta vastaava oikeushenkilö. Se on vaatinut 29.10.2008 annetun komission päätöksen K(2008) 6524 kumoamista. Komissio määräsi päätöksellään asetuksen N:o 1/2003 (¹) 20 artiklan 4 kohdan nojalla tämän laboratorion ja kaikki sen välittömästi tai välillisesti omistamat yksiköt alistamaan tarkastukseen, joka koski niiden osallistumista EY 81 ja/tai 82 artiklan vastaisiin sopimuksiin tai tällaisten sopimusten toteuttamiseen tai yhdenmukaistettuihin menettelyihin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.12.2008 — Groupe Perry ja Isibiris v. komissio

(Asia T-132/98) (¹)

(2009/C 55/90)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EYVL C 312, 10.10.1998.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 18.12.2008 — Fédération nationale du Crédit agricole v. komissio

(Asia T-98/06) (¹)

(2009/C 55/91)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 131, 3.6.2006.

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
27.11.2008 — Klug v. EMEA

(Asia F-35/07) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikaisen palvelussuhteen uudistamatta jättäminen — Epäedullinen arviointikertomus — Työpaikkakiusaaminen)

(2009/C 55/92)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Virkamiestuuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
20.1.2009 — Klein v. komissio

(Asia F-32/08) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Työkyvyttömyyseläke — Kuolema — Huollettavana olevan lapsen käsite — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 2 artikla — Kuolemantapauksen yhteydessä maksettava korvaus — Kuolemantapauksen yhteydessä maksettava kertakorvaus — Lapseneläke)

(2009/C 55/93)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Bettina Klug (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi asianajaja W. Grupp, sittemmin asianajaja S. Zickgraf)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA) (asiamiehet: V. Salvatore ja S. Vanlievendael, avustajinaan asianajajat H.-G. Kamann ja N. Rößler)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota Euroopan lääkeviraston päätös, jolla hylättiin valitus, jonka kantaja oli tehnyt hänen palvelussopimuksensa jatkamisen osalta — Vaatus uuden arviointikertomuksen tekemisestä — Vahingonkorvausvaatus

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 140, 23.6.2007, s. 45.

Asianosaiset

Kantaja: Marie-Claude Klein (Grasse, Ranska) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Martin ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Nimittävän viranomaisen 4.5.2007 tekemän sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla kantajalta evätään kuolemantapauksen yhteydessä maksettava kertakorvaus, kuolemantapauksen yhteydessä maksettava korvaus ja lapseneläke

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Klein vastaa kaikista oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 116, 9.5.2008, s. 36.

Kanne 17.12.2008 — Petrilli v. komissio**(Asia F-100/08)**

(2009/C 55/94)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alessandro Petrilli (Grottammare, Italia) (edustajat: asianajajat J.-L. Lodomez ja J. Lodomez)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Nimittävän viranomaisen sen päätöksen kumoaminen, joka koskee kantajan pääasiallisen asuinpaikan vahvistamista

Vaatimukset

- Se 16.9.2008 tehty päätös on kumottava, jolla nimittävä viranomainen hylkäsi sen, että kantajan pääasiallisen asuinpaikan vahvistetaan olevan Italiassa
- sellainen mahdollinen päätös, jonka komissio saattaisi joutua tekemään valituksesta, jonka kantaja teki uusien todisteiden esittämisen seurauksena, on kumottava tarvittavilta osin
- komissio on veloitettava maksamaan korkoa, joka vastaa Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioita varten vahvistamaa kyseisenä ajankohtana sovellettavaa korkoa, korotettuna kahdella pisteellä, niistä summista, jotka maksetaan kantajan eläkkeeseen 1.7.2007 alkaen taannehtivasti sovellettavan Italian korjauskertoimen perusteella, ja
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 15.12.2008 — Marcuccio v. komissio**(Asia F-102/08)**

(2009/C 55/95)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Luigi Marcuccio (Tricase Italia) (edustaja: avvocato G. Cipressa)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Komission sen päätöksen kumoaminen, jolla se hylkäsi kantajan vaatimuksen, jossa hän oli vaatinut niiden vahinkojen korvaamista, joita hänen henkilökohtaisille tavaroilleen oli aiheutunut hänen muuttaessaan pois Luandassa sijainneesta virka-asunnostaan, ja muutos siirrettyä, kantajan hallussa olleita tavaroita koskevien kaikkien asiakirjojen tuhoaminen sekä kyseisten tavaroiden hallinnan palauttaminen.

Vaatimukset

- Päätös, jolla hylättiin 1.9.2007 tehty hakemus ja päätös hylätä 20.3.2008 tehty valitus on tarpeellisin osin lakiin perustumattomana todettava mitättömäksi tai toissijaisesti kumottava,
- 18.7.2008 päivätty kirje on lakiin perustumattomana todettava mitättömäksi tai toissijaisesti kumottava
- on todettava, että vastaajan toimihenkilöt tai edustajat tunkeutuivat 30.4.2003 ja 2.5.2005 kantajan tahdon vastaisesti tämän virka-asuntoon, että he ottivat valokuvia, laativat luettelon kantajan oletetuista henkilökohtaisista tavaroista, arvioivat tässä luettelossa olleiden kantajan henkilökohtaisten tavaroiden arvon, tunkeutuivat kantajan ajoneuvoon, anastivat kantajan henkilökohtaisia tavaroita ja ajoneuvon ja karkoittivat kantajan asunnosta ja erottivat hänet tavaroistaan
- nämä tapahtumat on todettava lainvastaisiksi
- vastaaja on veloitettava laatimaan luettelo, jossa yksilöidään täsmällisesti kaikki edellä mainittuihin tosiseikkoihin liittyvät yksittäiset asiakirjat, ja se on määrättävä antamaan tämä luettelo kantajalle kirjallisesti tiedoksi
- vastaaja on veloitettava huolehtimaan näiden kaikkien asiakirjojen tuhoamisesta ja antamaan tästä tuhoamisesta tieto kantajalle
- vastaaja on veloitettava huolehtimaan siitä, että kantaja saa henkilökohtaiset tavaransa takaisin haltuunsa
- vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle 722 000 euroa tai sellainen tätä suurempi tai pienempi summa, jota henkilöstötuomioistuin pitää oikeana ja kohtuullisena, korvauksena edellä mainituista vahingoista
- vastaaja on veloitettava korvaamaan kantajalle 722 000 eurolle hakemuksentekopäivän 1.9.2007 ja tosiasiallisen maksupäivän väliseltä ajalta kertyvät korot
- vastaaja on veloitettava korvaamaan kantajalle asiakirjoja koskevan luettelon laatimatta ja ilmoittamatta jättämisestä aiheutunut vahinko siten, että sen on maksettava 100 euroa päivässä huomimisesta alkaen aina siihen päivään asti, jona asiakirjoista annetaan tieto kantajalle, tai muu tätä suurempi tai pienempi summa, jota henkilöstötuomioistuin pitää oikeana ja kohtuullisena

- vastaaja on velvoitettava korvaamaan kantajalle tuhoamatta jättämisestä aiheutunut vahinko siten, että sen on maksettava 100 euroa päivässä huomisesta alkaen aina siihen päivään asti, jona tuhoaminen tapahtuu, tai muu tätä suurempi tai pienempi summa, jota henkilöstötuomioistuin pitää oikeana ja kohtuullisena
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan kantajalle tavaroiden takaisinluovuttamatta jättämisestä aiheutunut vahinko siten, että sen on maksettava 100 euroa päivässä huomisesta alkaen siihen päivään asti, jona tavarat luovutetaan takaisin, tai muu tätä suurempi tai pienempi summa, jota henkilöstötuomioistuin pitää oikeana ja kohtuullisena
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 9.1.2009 — Putterie-de-Beukelaer v. komissio

(Asia F-1/09)

(2009/C 55/96)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Françoise Putterie-de-Beukelaer (Bryssel, Belgia)
(edustaja: asianajaja E. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jolla päätettiin olla hyväksymättä kantajaa vuoden 2007 todistusmenettelyyn

Vaatimukset

- Se 30.9.2008 tehty nimittävän viranomaisen päätös, jolla hylättiin kantajan oikaisuvaatimus, joka koski päätöstä, jolla kantajan tekemä vuoden 2007 todistusmenettelyä koskeva hakemus hylättiin, on kumottava
- nimittävän viranomaisen päätös jolla kantajan tekemä vuoden 2007 todistusmenettelyä koskeva hakemus hylättiin, on kumottava
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 19.1.2009 — Menghi v. ENISA

(Asia F-2/09)

(2009/C 55/97)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Achille Menghi (Cagliari, Italia) (edustaja: asianajaja L. Defalque)

Vastaaja: Euroopan verkko- ja tietoturvavirasto

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sitä koskevan päätöksen, että kantajan sopimusta ei jatketa harjoitteluajan jälkeen, kumoaminen sekä taloudellisen ja henkisen vahingon korvaamista koskeva vaatimus.

Vaatimukset

- On kumottava 3.10.2008 tehty päätös, jolla hylättiin kantajan tekemä valitus nimittävän viranomaisen 14.3.2008 tekemästä päätöksestä olla vahvistamatta hänen sopimustaan
- näin ollen on kumottava nimittävän viranomaisen 14.3.2008 tekemä päätös olla vahvistamatta kantajan sopimusta
- nimittävä viranomainen on velvoitettava korvaamaan kantajalle tälle siitä aiheutunut taloudellinen vahinko, että hänen sopimustaan ei ole vahvistettu kolmeksi vuodeksi, hänelle aiheutuneet lääkärikulut sekä psykologisesta häirinnästä aiheutunut henkinen vahinko
- Euroopan verkko- ja tietoturvavirasto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 16.1.2009 — Rifoldi v. komissio

(Asia F-3/09)

(2009/C 55/98)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Roberto Rifoldi (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja N. Lhoest)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen nimittävän viranomaisen päätöksen kumoaminen, jolla kantajalta evättiin oikeus korotetun koulutuslisän uudellaan käyttämiseen ja säilyttämiseen hänen kahden vanhimman lapsensa osalta

Vaatimukset

- Se nimittävän viranomaisen 5.3.2008 tekemä päätös, jolla kantajalta evättiin oikeus korotetun koulutuslisän uudellaan käyttämiseen ja säilyttämiseen hänen kahden vanhimman lapsensa osalta, on kumottava
- kaikki edellä mainitun 5.3.2008 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen täytäntöön panemiseksi tehdyt komission päätökset, muun muassa ulkosuhteiden pääosaston ulkosuhdeyksikön yksikönpäällikön 12.12.2008 antama ilmoitus ”virkamiesten ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden oikeudet ja velvollisuudet”, jolla päätettiin 1 295,38 euron määrän perinnästä, on kumottava

- se 6.10.2008 tehty komission nimenomainen päätös, jolla kantajan 90 artiklan 2 kohdan nojalla 5.6.2008 tekemä valitus hylättiin, on tarvittavilta osin kumottava
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Virkamiestuomioistuimen määräys 18.12.2008 — Gippini Fournier v. komissio

(Asia F-21/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/99)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 116, 9.5.2008, s. 33.